

၁၂ ခေတ် ရှေ့

ကျွန်တော်

နှင့်

ပွားဗက်တော်

BURMESE
CLASSIC
COM

Google
talk

Eainmakathit presents

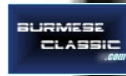
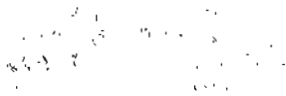
သည့်သေတီနေ

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

Eainmakathit

38 (3rd fl) 153rd Lane, Tamwe Ts, Yangon.

195112428, 551403

ပန်းတကာတို့တွင် ပန်းချီအလှကို
အကြာဆုံးထိန်းထားသည့် ပန်းများ...
Sweet Primroses ပန်းများပင် ဖြစ်သည်။

နည်းလမ်းတွေ၊ သိအိုရီတွေ နားဝမ်းပါ။
အချစ်ကို သင်ယူဖို့ရာ ချစ်တတ်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။
Aldous Hourley

လွယ်လွယ်နဲ့တော့ စံပယ်တွေ ဘယ်ပွင့်ပါ့မလဲ?
“ပွင့်လာပါသော စံပယ်ပန်းလေး လန်းပါစေ”
လို့ပဲ... ကျွန်တော် မျှော်လင့်ဆုတောင်းနေမိပါတယ်။
g-talk သည်ခေတ်နေ

နင်းဆီမှာ

ဆူးတွေနဲ့လို့မမြင်ဘဲ

ဆူးတွေခက်တွေရဲ့ကြားက...

နင်းဆီပန်းလေးလို့

ကြည့်ပေးကြပါလား။

အရာရာ ချစ်ဖို့ကောင်းသွားမှာပါကွယ်။ ။

ကျွန်တော်နဲ့
g-talk
ပွားဖက်တော်

Love and a cough cannot be hid.

ချစ်ခြင်းနှင့် ချောင်ဆိုးခြင်းကို ချုပ်ထိန်းထား၍မရ။

(၁)

‘ဟေး... ဒီမှာ... ဟေး...’

‘ဝေး... ဒီမှာ... ဝေး...’

ကောင်မလေးက အလာသားပဲ။

g-talk ထဲမှာ စခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းအတွက် ကျွန်တော်

တလည်း အလကားကောင်တော့ အဖြစ်မခံနိုင်။

‘မင်း ဘယ်က Chat နေတာလဲ’

‘ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ တစ်ထောင့်တစ်နေရာကပေါ့’

‘ဒါဆို ဘယ်နယ်ကလဲ? စကားဝဲလား?’

‘အသားမဲ၏’

တစ်ဖက်က Come is Typing ကိုဖတ်ပြီး ကျွန်တော်

နည်းနည်းတော့ ပြုသွားရတယ်။

‘ဟဲ... ဟဲ... ဒီက စားတာပါ’

‘ဘာစားတာလဲ’

‘ဦးနှောက်စားတာ ပြောတာ’

‘အတည်မေးနေတာ’

‘ဪ... ကျွန်မက ရှင်မေးတယ်ထင်လို့၊ လက်စသတ်တော့ တရုတ်ကြီးအတိဖြစ်နေတာကိုး’

‘မနောက်နဲ့နော်’

‘နောက်ပါဘူးတော်’

‘တော်ပီ’

‘ပေါ်ပီ’

‘ဂေါ်လီလို့မလား’

‘ရှင်ကရော ဆော်ကြည့်လို့လား’

အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ Account က papawadi @
g.mail.com ပဲဖြစ်ပါတယ်။

‘မင်းက ကိုယ့်ကို လာအစ်နေတာလား’

အမှန်တော့...

‘မင်းက ကိုယ့်ကို လာချစ်နေတာလားလို့’ ကျွန်တော်
တစ်ခါတည်းမေးပစ်လိုက်ရမှာ။ တော်ကြာ အလောသုံးဆယ်
တို့၊ သာယာဝတီတို့ ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့၊ သူက ပပဝတီလေ။

‘မအစ်ပါဘူး၊ ကျွန်မက မြန်မာလူမျိုးစစ်စစ်ပါရှင်’

‘ဒါဆို မမွတ်ဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်၊ မွတ်စလင်တစ်ယောက် မဟုတ်တဲ့အတွက်
ကျွန်မ မအစ်တတ်ပါဘူးရှင်’

‘OK လေ၊ ဒါဆို မင်းနာမည်အရင်း ပြောပြပါလား’

‘ပပဝတီအကောင့်လို့ ရှင်သိထားတာပဲ’

‘ထင်တာတော့ မင်းနာမည် ပပဝတီ မဟုတ်လောက်
ဘူး’

‘လှလှရီလည်း မဟုတ်ရပါရှင်’

ကျွန်တော် ခန့်မှန်းရသလောက်တော့ အဲကောင်မလေး
က တော်တော်အကြောတင်းမယ့်ပုံပဲ။

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် မင်းနာမည်ရော နေရပ်လိပ်စာ
ရော သိရအောင် ကိုယ့်ဘာသာ စုံစမ်းကြည့်မယ်’

‘ဘယ်လိုစုံစမ်းမှာလဲ? ဂျိန်းစဘွန်းလိုလား? ရှား
လော့ဟုမ်းလိုလား’

‘ကိုယ့်နာမည် ရာဇဝင်ဆိုတော့ ရာဇဝင်အတိုင်းပဲ
စုံစမ်းထောက်လှမ်းရမှာပေါ့’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆို ကျွန်မနာမည်ကိုသိဖို့ သဲလွန်စပေး
မယ်၊ ဘယ်လိုလဲ’

‘ကြာသလားလို့’

‘ကျွန်တော့်ဘက်က စပြီး စိန်ခေါ်လိုက်တယ်။

၂၀

သည်ခေတ်နေ

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားပက်တော်

P

ကောင်မလေးဘက်ကလည်း ဘွာမခတ်ပါဘူး။ အဲ
ကောင်မလေးရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကိုသိဖို့ ရာဇဝင်ဆိုတဲ့ကောင်
အတွက် အမှန်တကယ်လိုအပ်နေတာ သေချာနေပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ပပဝတီလေးက Face book မှာ ပုံလေး
တစ်ပုံ တင်ပြလာပါတယ်။

‘တွေ့လား?’

‘ဟင့်အင်း... မတွေ့သေးဘူး’

‘တင်လိုက်ပြီ၊ သေချာကြည့်’

‘ဪ... အင်း... တွေ့ပြီ’

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၂၃

‘ဘာကြီးလဲ၊ မင်းနာမည်က အိုလံပစ်လား’
မဆိုင်မှန်းသိရက်နဲ့ သူ့ကို ကျွန်တော် သတ်သတ်
ဖောက်လိုက်တယ်’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီ အိုလံပစ်ပုံမှာပါတဲ့ ကွင်းငါး
ကွင်းရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင် သိလား’

‘ဒါများကွာ... ကလေးသွားမေးတောင် သိတယ်’

‘ဒါဆို ရှင်းပြကြည့်’

ဒါတော့ ကျွန်တော့်ကို သူ သက်သက်အထင် small
တာပဲ။ အကြောင်းသိစေရမယ်။

‘ပထမကွင်းက အာဖရိကတိုက်ကို ကိုယ်စားပြု
တယ်’

‘အင်း...’

‘ဒုတိယကွင်း = အမေရိကတိုက်’

‘ဟုတ်ပြီ’

‘တတိယကွင်း = အာရှတိုက်’

‘စတုတ္ထကွင်းက ရော’

‘စတုတ္ထကွင်းက ဩစတေးလျတိုက်ကို ကိုယ်စားပြု

နှင့် ပဉ္စမကွင်း = ဥရောပတိုက်ပေါ့’

‘မဆိုးပါဘူး’

‘တကယ်တော့ ဆိုးနေတာက မင်း’

‘ဘာဆိုလို့လဲ’

၂၄

သည်ခေတ်နေ

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

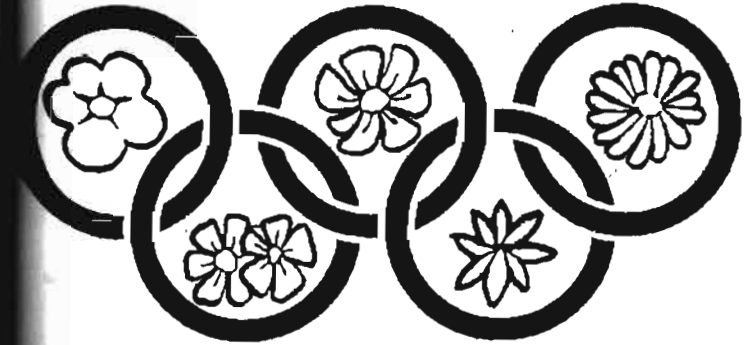
၂၅

‘အဲဒီစကားကို ငါကမေးရမှာ၊ မင်းနာမည်နဲ့ အိုလံ
ပစ်ကွင်းတွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ’

‘လာမယ်လေ၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့’

သူနဲ့ ခင်မိ၊ Q မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော် စိတ်ရှည်ရ
ပါတယ်။

ကောင်မလေးဘက်က ပုံတစ်ပုံ တက်လာပြန်ပါပြီ။

ကျွန်တော့် ပွားစက်တော်

၂၇

‘ဘာပုံကြီးလဲဟ’

‘မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ’

‘ပန်းပွင့်တွေလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ပန်းပွင့်တွေကိုကြည့်ပြီး များတယ်လို့

ထင်နဲ့ဦး၊ အိုလံပစ်လိုပဲ၊ အဲဒီပန်းတစ်ပွင့်ချင်းစီဟာ ကျွန်မ

တည်တစ်လုံးချင်းစီကို ကိုယ်စားပြုတယ်’

‘ဒါဆို မင်းနာမည်က ငါးလုံးတောင်မှပေါ့’

‘ဟုတ်’

‘ဒါဆို ပထမပန်းက ဘာပန်းလဲ ပြော’

‘ရှင့်ဘာသာ အဖြေကို စဉ်းစားလေ’

‘မင်းကို ပထမပန်းရဲ့ သဲလွန်စမေးနေတာ’

ကောင်မလေးဘက်က Typingတော်တော်နဲ့ တက်

လာသေးပါဘူး။ ခဏလောက်ကြာမှ...

‘ပထမပန်းက မြန်မာပြည်မှာ ချမ်းလို့ အနွေးထည်

ပြုတ်နေရမယ့် ပန်း?’

‘ဗျာ...’

‘မဗျာနဲ့တော့၊ ရှင့်ဘာသာ တစ်ညလုံး ထိုင်စဉ်းစား၊

မှတ်ပြန်ညမှ On-lineပေါ်မှာ ဆက်တွေ့ကြတာပေါ့၊ Bye...

Bye’

ကျွန်တော် ကျောက်ရုပ်ကြီးလို ဆွံ့အရင်း ကောင်မ

လေးကို ပြန်ပြီး See ယော လုပ်လိုက်ရတယ်။

၂၈

သည်ခေတ်နေ

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၂၉

အဲကောင်မလေး လုပ်ရပ်က တကယ့်ကို ဟပ်ကျော
ကြီးပါပဲ။ သေချာပါတယ်။

ဒီနေ့ညတစ်ညလုံး သူ့ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာတော့...

□

(ပထမပန်း) ?

မြန်မာပြည်မှာ

ချမ်းလို့ အနွေးထည်အမြဝတ်နေရတဲ့ ပန်းက

ဘာ...

ပန်းပါလိမ့်?

(၂)

‘ချွတ်...’

‘လွတ်...’

‘ဒိန်...’

‘စွတ်...’

တွေ့တယ်မို့လား။

အဲဒီကောင်မလေးဟာ တကယ့်ကို ပေါက်ကျော်မ
လေး။ ညစဉ် သူနဲ့ ကျွန်တော် Chatting ထဲမှာ တွေ့တိုင်း
အမြဲတမ်း ပျော်စရာကောင်းတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

‘ဘယ်လိုလဲ’

‘ပရိုကဲ’

‘ကျွန်မ နာမည်ငါးလုံးထဲက ထိပ်ဆုံးပန်းနာမည်ကို

သိပြီလားလို့ မေးနေတာလေ’

‘အအေးမိလို့ နှာစေးတဲ့ပန်းမို့လား၊ ဒါလေးများ’

‘ဗမာဆေးစား’

‘ဘာလို့စားရမှာလဲ၊ မင်းသာ အအေးမိမယ့်ပန်းကို နာမည်ထဲ ထည့်မှည့်ထားတာ၊ ကိုယ့်ဘာသာ ဗမာဆေးစား’

‘ကဲ... သိရင်လည်း အဖြေကို ပြောတော့ရှင်’

‘ဘာလဲ... တွေ့တာဖြင့် မကြာသေးဘူး၊ ကိုယ့်ဆီက အဖြေတောင် မင်းက လိုချင်နေပြီလား’

‘ရှင်နော်’

‘ဒီက ကျီစားတာပါ’

‘ကျီစားနဲ့၊ မကြိုက်ဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဘာဟုတ်ကဲ့လဲ၊ အဖြေကို ပြော’

ခပ်တည်တည်နဲ့ လယ်ကွက်မှာ ကျွန်တော် အခုလို ရိုက်လိုက်ပါတယ်။

‘မင်းရဲ့ ပထမဆုံးမေးခွန်းက ချက်ချင်းစဉ်းစားလို့ အဖြေဆီမရောက်ဘူး၊ ဒါမျိုးကို ဖြန့်ထွက်တွေးခြင်းလို့ ခေါ်တယ်’

‘ဟုတ်ပါပြီ’

‘မင်းနာမည် ၅ လုံးက ပန်းတစ်ပွင့်ချင်းဆီကို ကိုယ်စားပြုတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်နော်’

‘အင်း...’

‘ပထမပန်းက မြန်မာပြည်မှာ ချမ်းလွန်းလို့ အမြဲ

အနွေးထည်ဝတ်ရတဲ့ပန်း’

‘အဲဒါ ဘာပန်းလဲ’

‘မြန်မာပြည်က ချမ်းလွန်းတဲ့ ပန်းမြို့တော်ဟာ ပြင်ဦးလွင်ဆိုတော့’

‘ဒါဆို ချယ်ရီပန်းပေါ့နော်’

‘အဲလို လမ်းမလွှဲနဲ့လေ’

‘ဟုတ်ဘူးလား’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့...’

‘ဘာဖြစ်လဲ’

‘ချယ်ရီဆိုရင် နာမည်ရဲ့အစမှာ ချယ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ရီဖြစ်ဖြစ် သိပ်မနိပ်ဘူးပေါ့’

‘အဲဒါဆိုရင်...’

‘အဲဒါဆိုရင် မင်းနာမည် ၅ လုံးရဲ့ အစဦးဆုံးတစ်လုံးဟာ မေပဲ ဖြစ်ရမယ်’

‘ဘာကြောင့် မေလို့ ပြောနိုင်ရတာလဲ’

‘ချယ်ရီဆိုတော့ ပြင်ဦးလွင်လေ၊ ပြင်ဦးလွင်ဆိုမှတော့ မေမြို့ပဲပေါ့’

ကောင်မလေးဘက်က တုံ့ပြန်တဲ့စကားတွေ ခဏ ငြိမ်သက်သွားတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ရဲ့အဖြေ မှန်ကန်ကြောင်း (ဟုတ်ဟုတ်၊ မဟုတ်ဟုတ်) ကောက်ချက်ချလိုက်မိတယ်။

အွန်လိုင်းပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဒူးနုနုနေမိပါတယ်။
ဒီလိုနဲ့ ကောင်မလေးဘက်က ထပ်ပြီး တက်ရောက်

လာတဲ့စာသားကတော့...

‘ရှင်က တော်တော်လည်တာပဲနော်’

‘ဟေ့တုပစ္စယောကနေ အဝိဂတပစ္စယောလောက်ထိ
ပဲ လည်မိတာပါ’

လို့ ကျွန်တော် သူ့ကို ပြန်စလိုက်တယ်။

‘ကဲ... ပြော’

‘ဘာပြောရမှာလဲ’

‘မင်းနာမည် နောက်တစ်လုံးကို ပဟေဠိဆက်ဝှက်
လေ’

ကောင်မလေးဘက်က စဉ်းစားတွေးတောနေပုံရပါ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကြားက Connection တွေ
ပွိုင့်မှာ မီးနီမိနေသလိုပဲ။

ကွန်ပျူတာရှေ့မှာ ထိုင်နေရင်းက ကျွန်တော်ဟာ ပျင်း
ကြောဆန့်လိုက်ပါတယ်။

‘နောက်ဆုံးပန်း’

‘အစဉ်လိုက်အတိုင်းဆို ဒုတိယပန်းကို ဝှက်ရမှာလေ’

‘သမားရိုးကျအတိုင်း... ခါပြီး ဒါသာရမယ်ဆိုရင်
လောကကြီးက ပျင်းစရာကြီး’

ကြည့်ရတာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပပဝတီလေးက Out-
sider မလေးလား မသိဘူး။ တစ်ခါတလေ အဲကောင်မလေးရဲ့
အတွေးအခေါ်တချို့ဟာ ဆက်သွယ်မှုစရိယာပြင်ပကို ရောက်
နေတတ်ကြောင်း သိလာရပါတယ်။

‘နောက်ဆုံးပန်းက...’

ကောင်မလေးနာမည် နောက်ဆုံးစာလုံးရဲ့ နောက်ဆုံး
ပန်းလေးကို ကျွန်တော် သိချင်နေပါပြီ။

‘အကြောင်းပြချက်ကတော့ ဒီလိုပါပဲ’

‘ဟမ်း...’

‘သမီးရည်းစားတွေ နောက်ဆုံးလမ်းခွဲသွားကြတယ်
လေ’

‘ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ’

ကျွန်တော်ကပဲ ဆက်ပြီး ညည်းတွားလိုက်မိတယ်။

‘ပြဿနာပါပဲ’

‘အဲလိုပြဿနာမရှိဘဲ (သမီးရည်းစားအချင်းချင်း
လမ်းခွဲဖို့) ပြဿနာရှာတဲ့ပန်းက ဘာပန်းလဲ’

‘ရှိုးတဲ့မှပဲ’

‘ရှင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ’

‘ရှိုးလို့ ပြောလိုက်တာ မကြားဘူးလား’

‘ဘာရှိုးလဲလို့ မေးနေတာ၊ ရှင် ယုတ်ပတ်မယ်တော့
မကြံနဲ့နော်’

‘လမ်းပေါ်က စက်ဘီးလေလျှော့တဲ့အသံကို ယောင်
ပြီးရိုက်လိုက်မိတာ ယုတ်ပတ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘ထားလိုက်ပါတော့’

ကျွန်တော် အလျှောက်ကောင်းလို့ အထောင်း
သက်သာသွားတာပါ။ နို့မို့ဆို ရှိုးနဲ့ ခီး၊ ခက်ရချည်ရဲ့။

‘ကဲ... ရှင် စဉ်းစားလို့ရပြီလား၊ ကျွန်မရဲ့ နောက်ဆုံး
ပန်းကို’

‘ရပြီ’

‘ဘာပန်းလဲ’

‘ခွေးသေးပန်း’

‘ရှင် ညစ်ပတ်ပြန်ပြီလား’

‘ဟုတ်ဘူးလား? သမီးရည်းစားတွေကြားမှာ ခွေး
သေးပန်းရဲ့ အနံ့ကြောင့် ပြဿနာမတက်နိုင်ဘူးလား’

‘လုံးဝမှားတယ်၊ ခွေးသေးပန်းမှာ ခွေးသေးနံ့ရတယ်
လို့ ရှင်ကို ဘယ်သူပြောလဲ’

‘ဒါဆို ခွေးလျားသီးပန်း’

‘ရှင်သာ အတန်းတင်စာမေးပွဲကို ဖြေနေရတယ်ဆိုရင်
ခုချိန် စာမေးပွဲခန်းထဲက ထွက်နေရလောက်ပြီနော်’

‘ငါ ခုဖြေနေတာလည်း အတန်းတင်စာမေးပွဲပဲ
မဟုတ်လား’

‘ဘာအတန်းတင်စာမေးပွဲလဲ’

‘ရင်ခုန်သံ အတန်းတင်စာမေးပွဲလေ’

ပိုင်တယ်မို့လား?

ကျွန်တော်ကလည်း ရသမျှအခွင့်အရေးကို ကောင်း
ကောင်းကြီးအသုံးချတတ်တဲ့ ကောင်စားပါ။

‘တော်ပြီရှင်’

‘နေပါဦး... ဘယ်သွားမလို့လဲ’

‘ဒီအချိန်မှ ကျွန်မက ဘယ်သွားရမှာလဲ’

‘သိဘူးလေ၊ မင်းပဲ တော်ပြီဆို’

‘သမီးရည်းစားတွေကြားမှာ ပြဿနာမရှိ ပြဿနာ
စွာတဲ့ပန်းကို ရှင် စဉ်းစားလာနဲ့၊ မနက်ဖြန် ညမှပဲ On line
ဆင်မှာ ဆက်တွေ့ကြတာပေါ့၊ Bye’

ကျွန်တော့်ဘက်က မဘိုင့်ချင်သေးဘဲနဲ့ ကောင်မလေး
ထို ဘိုင့်လိုက်ရပြန်ပါတယ်။

ဆွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၃၉

(နောက်ဆုံးပန်း) ?

ကဲ... နောက်ဆုံးအနေနဲ့
သမီးရည်းစားတွေကြားမှာ
ပြဿနာမရှိ ပြဿနာရှာတဲ့
နောက်ဆုံးပန်းက
ဘယ်လဲ ?

(၃)

တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဟာ Morning Skiper
အိပ်လောက်ပါ။

Morning Skiperဆိုတာ သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ မနက်
ပိုင်းတွေကို အိပ်ရင်းနဲ့ ကျော်လွန်သူပေါ့။

ပုံမှန် ကျွန်တော့်ရဲ့ အိပ်ရာဝင်ချိန်ဟာ အမြဲလိုလို
မနက် လေး၊ ငါးနာရီလောက်မှပါ။

နေ့လယ် ၁၂ နာရီ၊ ၁ နာရီလောက်မှ အိပ်ရာကနေ
ထလာတာ ကျွန်တော့်ရဲ့အကျင့်။

ညဆို တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ ကျွန်တော် ဘာလုပ်နေ
လို့ ထင်ပါသလဲ? ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ရေးကြီး
ကျွန်တော် အလုပ်တွေပါပဲ။

ခွေကြည့်တယ်။

စာဖတ်တယ်။

အမြဲလိုလို လုပ်ဖြစ်တာကတော့ အင်တာနက်သုံးရင်း
g-talk ထဲမှာ Chatting ဝင်ဖြစ်တာပါပဲ။

ဘော်ဒါတချို့က ကျွန်တော့်ကို နာမည်ဖျက်ထား
တယ်။

‘ညစောင့်ဇီးကွက်’တဲ့။

သူတို့ပေးတဲ့ အဲဒီနာမည်ကို ကျွန်တော် အရမ်းကြိုက်
ပါတယ်။

စဉ်းစားကြည့်လေ။

အခြားလူငယ်တွေလို ပျော်ပါးသောက်စား မူးယစ်ပြီး
ညလုံးပေါက်ကပွဲခန်းမထဲရောက်နေတဲ့ ညမင်းသားတွေထက်
စာရင်တော့ ကျွန်တော့်ဘာသာ ဇီးကွက်ဖြစ်တာ ဘာဖြစ်လဲ။

သဘာဝလူပတ်ဝန်းကျင်တွေထဲမှာ မနက် ၇ နာရီ
လောက်ကတည်းက အိပ်ရာကထပြီး လူတွေနဲ့ ထိတွေ့ဆက်ဆံ
နေရတာထက်စာရင်တော့ ကျွန်တော့်ဘာသာ ဇီးကွက်ဖြစ်တာ
ဘာဖြစ်လဲ။

သဘာဝ လူပတ်ဝန်းကျင်တွေထဲမှာ မနက် ၇ နာရီ
လောက်ကတည်းက အိပ်ရာကထပြီး လူတွေနဲ့ ထိတွေ့ဆက်ဆံ
နေရတာထက်စာရင် နေ့လယ် ၁ နာရီလောက်မှ လူပတ်ဝန်းကျင်
ကျင်ထဲရောက်တဲ့ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ဇီးကွက်က တော်ပါသေး
တယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

အခြားလူတွေထက် ကျွန်တော်ဟာ နေ့စဉ် ၆ နာရီ
လောက် အကုသိုလ်ကင်းတဲ့ကောင် ဖြစ်နေလို့ပါ။

ဒါပေမဲ့လည်း တစ်ဖက်သားအပေါ် မနာလို၊ ငြူစူ၊
နီတို၊ ပြိုင်ဆိုင်၊ အပုပ်ချခြင်းတွေ တစ်စထက်တစ်စ လျော့
နည်းလာတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ညတိုင်း ညတိုင်း On line ပေါ်
ထွက်တက်လာတဲ့ ကောင်မလေးတွေရဲ့ အကောင့်တွေထဲ
သွားဝါဒတော့ ကျူးလွန်မိပြန်ရဲ့။

အဲဒီကောင်မလေးကို ကြည့်ရတာလည်း ကျွန်တော့်
ဇီဝရာဇ် ဖြစ်နေမလား။ ညဆို အထီးကျန်နေတယ် ထင်ပါ
တယ်။

စကားလေးတစ်ခွန်း ကြားဖူးတယ်လေ။

အထီးကျန်သူနှစ်ယောက် ပေါင်းမိရင် ကမ္ဘာကျော်
(Rome) ‘ထာဝရမြို့တော်’ကြီးကိုတောင် စိတ်ကူးနဲ့ သိမ်းပိုက်
နိုင်တယ်တဲ့။

ခုလည်း ကြည့်ပါ။

လေလှိုင်းပေါ်က ကျွန်တော့်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာကြီး
ထဲကို ပပဝတီဆိုတဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးသမလေးဟာ တိတ်
တဆိတ်ချည်းနင်းဝင်ရောက်လာပါပြီ။

ကျွန်တော့်တို့ရဲ့ စစ်ဆင်ရေးက နှလုံးသားချင်း စီးချင်း
ဆိုတမယ့် အော်ပရေးရှင်း Project A Love ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

‘မင်္ဂလာပါရှင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ မာလကာပင်’

‘ကျွန်မနာမည် မာလကာပင် မဟုတ်ဘူးရှင်’

‘မာလကာမဟုတ်ရင် စမာကလာ စပါကလင်ပေါ့’

‘အဲဒီလို စမာကလာ စပါကလင်က ရှင်သောက်ရတာ

ကျ မဟုတ်လား’

‘ကိုယ့်အကြိုက်အစားအသောက်တွေကို မင်း သိထားချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကြိုပြောထားပါ့မယ်’

‘လဲသေလိုက်’

‘ကိုယ်က စပါကလင်နဲ့ ကြက်ဥနဲ့ ရောသောက်ရတာကို အကြိုက်ဆုံး’

‘ကြိုက်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ ဝယ်သောက်ပေါ့’

‘ကိုယ့်ဘော်ဒါ စမာကလာတွေကတော့ စပါကလင်သောက်ရင် Gas ထုတ်ပြီးမှ သောက်ကြတယ်၊ အဲဒါအစိပွယ်မရှိတဲ့ လုပ်ရပ်ပဲ’

‘ဘာလို့အစိပွယ်မရှိရမှာလဲ၊ အအေးပူလင်းတွေမှာ ဒီလောက် Gas တွေများတာ ရှင်မသိဘူးလား’

‘ဒါဆိုရင် လူတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာလည်း မလိုအပ်ဘဲ တစ်ခါတစ်ခါ ရှူးခနဲ ပန်းထွက်တတ်တဲ့ Gas တွေ ရှိတာပဲလေ’

‘လျှောက်ပြောမနေနဲ့’

‘ကိုယ်ကတော့ စပါကလင်ထဲက Gas နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်

ထဲက Gas ကို ချေဖျက်တတ်တယ်’

‘ရှင်ခန္ဓာကိုယ်ထဲက Gas က ဘာလဲ’

‘လူခန္ဓာကိုယ်ထဲက ပန်းထွက်တတ်တဲ့ Gas က

အညစ်အကြေးပဲလေ’

‘ဟီး... ဟီး... တကယ်တော့ ရှင်ဟာ ငပေါပဲ’

‘နေပါဦး... မင်းက ဘာအလုပ်လုပ်လဲ’

‘ရှင်ကရော ဘာအလုပ်လုပ်လဲ၊ အားတာနဲ့ လိုင်းပေါ်

ကောင်မလေးတွေနဲ့ အခုလို ထိုင် Q နေတာပဲလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်ပဲ’

‘ဘယ်လို’

ကောင်မလေးဘက်က ဘယ်လိုထင်သွားလဲတော့

ပြောတတ်။ ကျွန်တော်ဟာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ပါလို့

လည်း ရှင်းပြမနေချင်ဘူး။ လောလောဆယ် ပြောတာပါ။

‘ကဲပါ... မင်း ဘာလုပ်လဲ ကိုယ်မမေးတော့ပါဘူး’

‘မေးပါ၊ ဒီက ဖြေချင်လို့ဟာကိုး’

‘ဒါဆို ဘာလုပ်လဲ၊ ပြော’

‘ကျွန်မလည်း လူထဲက လူပဲရှင်၊ ပိုက်ဆံရတဲ့ အလုပ်

ဆင်နွှဲလုပ်တာပေါ့’

‘ကိုယ်တို့ရွာက ဘဘုန်းကြီးမှာ ကပွယ်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက ဘဘုန်းကြီးရဲ့ ငယ်ကျွန်ကြီးလို့ပဲ။ ဘဘုန်းကြီးသာသနာ့ဘောင်ကို စဝင်ကတည်းက အခုထက်ထိ နှစ်ပေါင်း ၂၀ လောက် ကပွယ်လုပ်စားလာတာ။ သူ့မှာဖြင့် တစ်ဖြာတစ်ချပ်မှ မရဘဲ လူလုပ်လာရတာ ကြာပြီ။ ပိုဆိုးတာက လက်ထဲမှာ ဘယ်တော့မှ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ သူနာမည်က ဦးကလေးတဲ့’

‘ဒါဆို ရှင်ပြောချင်တာက လူမှန်ရင် အလုပ်တစ်ခုလုပ်နေဖို့ပဲ လိုတယ်။ ပိုက်ဆံမရှိလည်း ဖြစ်တယ်ပေါ့’

‘ဒါပေါ့’

‘ဟင့်အင်း... ကျွန်မ ရှင့်ကို တစ်ခုပဲမေးမယ်။ Money Make Everythingဆိုတဲ့ စကားက ဘယ်သွားထဲမလဲ’

တင်သွင်းမိတဲ့ အဆိုအတွက် ကျွန်တော် တိုင်ပင်ပါပြီ။ တိုင်ပတ်တာ အကြောင်းမဟုတ်။ တိုင်မပျောက်အတွက်...

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်

လူဆိုတာ ကိုယ့်စကားကို တာဝန်ယူရဲရတယ်ဆို ပြောနေကျအသံတွေကို ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား။

‘မင်းကို ကိုယ် ပုံတစ်ပုံပြမယ်’

‘ဘာအတွက်လဲ?’

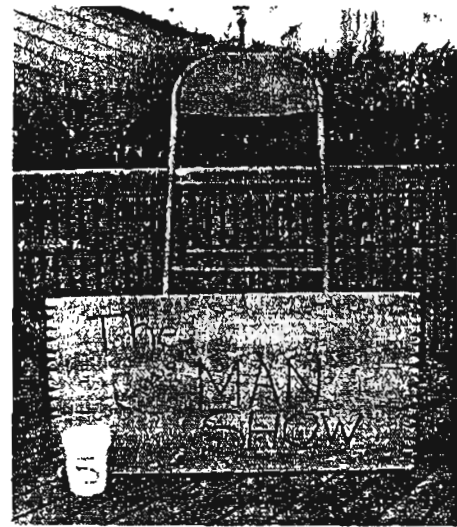
‘လူတိုင်း ပိုက်ဆံတစ်ခုတည်းအတွက် ရှင်သန်နေကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာမှန်းမသိဘဲ သူ့အလိုလို ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ လိုအပ်ချက်တစ်ခုချင်းစီအတွက်သာ ပိုက်ဆံကို အသဲအဲလိုက်ရှာနေကြတာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါပြီ။ အခု ရှင်ပြမယ်ဆိုတဲ့ပုံကိုသာ ပြပါ’

‘ခဏနော်... Scan ဖတ်ပြီး တင်လိုက်မယ်’

‘OK ဘာလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့’

ကျွန်တော့်ရဲ့ မှတ်စုဒေတာတွေကြားက ပုံတစ်ပုံကို ရှောင်ပြန်ရှာပြီး ကောင်မလေးမြင်သာအောင် ပြလိုက်ရပါမယ်။

(သူတောင်းစားက သူတောင်းစားအလုပ်လုပ်ရတယ်
ဘယ်သူပြောပါသလဲ? ဤပုံကိုသာ သေချာကြည့်ပါ။)

‘အဲဒီပုံလား’

‘Yes’

‘မဆိုးပါဘူး၊ သေချာကြည့်တော့ ရှင်ရဲ့ အတွေး အခေါ်လေးက သဘောကျစရာပဲနော်’

‘သဘောကျရင် ရှေ့မှာချထားတဲ့ အလှူခံခွက်ထဲမှာ မင်းမှာရှိသမျှ ပိုက်ဆံကို လှူဒါန်းနိုင်ပါတယ်’

‘ရှင် ဆိုလိုချင်တဲ့အဓိပ္ပာယ်က...?’

‘မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ လူဆိုတဲ့သတ္တဝါက ပိုက်ဆံ ကို မရမက လိုက်ရှာနေကြတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ပိုက်ဆံ ဆိုတာ ဘာမှ မည်မည်ရရမရှိတဲ့ အကြောင်းပြချက်တစ်ခုစီ အတွက်သာ အမှန်တကယ်လိုအပ်နေတာပါ’

အဲဒီလို ကျွန်တော့်ရဲ့ ပေါက်လုပ်ပဲစားဒဿနကို တစ်ဖက်က ကောင်မလေးခမျာ စေ့စေ့ပေါက်ပေါက် လိုက် တွေးနေပုံရပါတယ်။ အတော်လေးကြာမှ...

‘မထင်မှတ်ဘဲ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ခင်ခွင့်ရတာ အတိုင်း မသိ ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်ရှင်’

‘ဘာကျေးဇူးလဲ?’

‘ကျွန်မ ရှင်ကို ကျေးဇူးတင်တာပဲလို့ ပြောနေတာပါ’

‘အဲဒီကျေးဇူးဆိုတာ ငါတို့လမ်းဆုံဆိုင်မှာ ကလေး တွေ ဝယ်စားနေကျ ဆီးထုပ်တစ်ထုပ်လောက်တောင် အစပ် အဟပ်တည့်လို့လား’

ကျွန်တော့် ပွားဖက်တော်

၅၁

‘ရှင်...’

‘ဖြစ်နိုင်ရင် မင်းအပေါ် ကျေးဇူးပြုဖူးတဲ့လူတွေကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ဆီးထုပ်တစ်ထုပ်စီ လိုက်ကျွေး ကြည့်ပါလား’

‘အဲလို ကျွန်မ လိုက်ကျွေးကြည့်ရင် ဘာဖြစ်မှာလဲ’

‘သူတို့ကပဲ မင်းကို ကျေးဇူးစော်ကားတဲ့လူလို့ ထပ် ပြီးသမုတ်ကြမှာပေါ့’

‘ကျွန်မ ရှင်ကိုတော့ လိုက်မမီတော့ပါဘူးရှင်’

‘လိုက်မမီတော့ရင်လည်း ရရာကျက်လေယာဉ်ကိုသာ တားပြီး လိုက်ပေတော့’

သူ့ကို ကျွန်တော် နောက်ချင်လို့သာ နောက်လိုက်ရ ဝါတယ်။

တကယ်တော့... ကောင်မလေး မသိသေးလို့ပါ။

ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ ကောင်ဟာလည်း အခြားလူတွေလို ဝါပဲ။ လူ့လောကအလယ်ကို ရိုးရိုးလေးရောက်ရှိလာတဲ့ ပါချီ ပါချက်တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါတလေမှာတော့ အဲကောင်မလေးလို ကျွန်တော် ဟာလည်း ဆက်သွယ်မှုဧရိယာပြင်ပကို ရောက်ရှိတတ်ကြောင်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မသိသေးပါ။

‘ကိုယ်တို့တွေ စတားကောင်းနေတာနဲ့ မိုးတောင် လင်းတော့မယ်နော်’

‘ခုမှ ၃ နာရီ ၁၅ မိနစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်’

‘ဒါနဲ့ မင်းရဲ့နာမည်ထဲက နောက်ဆုံးပန်းအဖြေကို မမေးတော့ဘူးလား’

‘ပြဿနာမရှိဘဲ ပြဿနာရှာတဲ့ သမီးရည်းစားတွေ ရဲ့ကြားက နောက်ဆုံးပန်းကို ရှင်မသိလို့၊ အခြားအကြောင်း အရာတွေဆီ စကားလွှဲနေတယ် မှတ်လို့ပါ’

‘အင်း...’

‘ရှင် စဉ်းစားလို့ရပြီဆိုရင် အဖြေကို ပြောကြည့်’

‘ဒါက ဒီလိုရှိတယ်ဆိုပါတော့’

‘ဘာက ဘယ်လိုရှိတယ်လို့ ဆိုရမှာလဲ’

‘သမီးရည်းစားအချင်းချင်းကြားမှာ မလိုအပ်ဘဲ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ပြဿနာရှာကြတယ်ဆိုကတည်းက မချစ် ကြတော့လို့၊ ဒါဟာ ရစ်တာပဲပေါ့’

‘ဟင့်အင်း... တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိပ်ချစ် လွန်းအားကြီးရင်လည်း သံသယတွေနဲ့ ခဏခဏရစ်တတ်ကြ ပါတယ်’

‘အဲလိုမဟုတ်ဘူးလေ၊ ကိုယ်ဆိုလိုချင်တာက...’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပြီ၊ ကျွန်မရဲ့မေးခွန်း ထဲမှာကိုက နောက်ဆုံးပန်းလို့ ငှက်ထားတာပဲ၊ နောက်ဆုံး အနေနဲ့ဆိုမှတော့ ချစ်သူတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မချစ် ကြတော့လို့ပေါ့’

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၂၃

ကောင်မလေးရဲ့ စကားအရ ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်ရင် အဖြေမှန်ဆီ မရောက်ရောက်အောင် တွန်းပို့ပေးနေမှန်း ရိပ်မိ ပါတယ်။

‘မင်းကို ကိုယ်တစ်ခုလောက် မေးကြည့်ချင်တယ်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မကချည်း မေးခွန်းတွေ ထုတ် နေတာ၊ ဒီတစ်ခါတော့ ရှင် ဘာသိချင်လဲ၊ ကျွန်မသိရင် ဖြေပါမယ်’

‘အခုခေတ် သမီးရည်းစားတွေရဲ့ အချစ်သင်္ကေတကို မင်းသိလား’

‘သိပ်သိတာပေါ့ရှင်’

‘မင်းသိတာ ပြောကြည့်’

‘ရှင် ကျွန်မကို အထင်မသေးရဘူးနော်၊ ကျွန်မ ရှင် လိုပဲ ရွတ်တွတ်တွတ်တွေ့မိသလောက်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြေကြည့်မှာ’

အနောက်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၅၅

အခုခေတ် သမီးရည်းစားနှစ်ယောက်ကြား
မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့် အချစ်သင်္ကေတဆိုသည်မှာ...

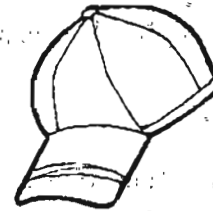
အောင်တန်း ပာဇာတ်တော်

၅၇

သဲအိတ်ကြီးပုံ

လွယ်ကူစွာနဲ့ မပေါက်ပြဲ

ယုံကြည်စိတ်ချ အဖော်နဲ့မှ

Alphaw

(Ps. ကောင်မလေး၏ နောက်ပြောင်ပြောကြားချက်
သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။)

‘No, No ငါမေးတာနဲ့ မင်းဖြေတာ တခြားစီပဲ’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြေမယ်လို့ စကားခံခဲ့သားပဲ။ အခုခေတ် သမီးရည်းစားတွေ ဆိုတာ အရင်ခေတ်ကလို သုံးနှစ်သုံးမိုးမှမစောင့်နိုင်ဘဲ တူနှစ် ကိုယ်တဲအိုပျက်ဆိုတာတွေ နားစမ်းပါရှင်၊ ဒီဘက်ခေတ် လောက်၊ နေပူလိုက် မိုးရွာလိုက်ဖြစ်ပြီး အပြောင်းအလဲမြန်ဆန် လွန်းတဲ့ သဘာဝတရားကြီးထဲမှာ သမီးရည်းစားတွေဟာ ဦးထုပ်ကိုယ်စီ မသုံးသင့်ဘူးလား’

မမြင်ရတဲ့ အဲဒီကောင်မလေးကို ကျွန်တော်ဟာ လုံ့လ ဂါသွားပါတယ်။ (ဂါ=ဂါရဝပြုခြင်း)

‘မဟုတ်တော့ မဟုတ်သေးဘူးကွ၊ အခုခေတ် သမီး ရည်းစားတွေကြားက သင်္ချာဆန်တဲ့ အချစ်သင်္ကေတကို ငါတ မေးနေတာ’

‘ဪ...’

အဲဒီအခါမှပဲ G talk ထဲမှာ ကောင်မလေးက အခုလို ညီမျှခြင်းလေးတစ်ခု ချပြလာပါတယ်။

အခုခေတ် သမီးရည်းစားအချစ် = ၁၅ ကျပ်တန် (၀၀)
ငုံ့ငုံ့နှစ်လုံး

(Ps. ကောင်မလေး၏ ပျော်စေပျက်စေ
အချစ်definition လေးတစ်ခုသာ ဖြစ်ပေသည်။)

‘မင်းဟာက ဘာကြီးလဲ?’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ အရမ်းချစ်တဲ့ သမီးရည်းစားတွေ
ဆိုတာ ၁၅ ကျပ်တန် ငုံးဥနှစ်လုံးကို ခဏခဏစားနိုင်မှ
နှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ ထိ သက်ဆုံးတိုင် အားရှိပြီး ချစ်လို့ရမှာ
ပေါ့’

‘မင်းပြောပုံအရဆိုရင် ဟိုကြော်ငြာလိုပေါ့’

‘ဘယ်ကြော်ငြာလဲ’

‘... အားရှိရဲ့လား ... အားရှိမှ အကြာကြီးခံ’

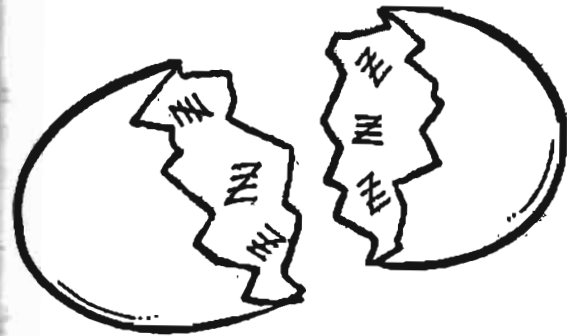
‘ရှင် တော်တော်ညစ်စုတ်တာပဲနော်’

‘တလွဲမတွေးပါနဲ့ကွာ၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘတ္တ
ကြော်ငြာတစ်ခု ခေါင်းထဲရောက်လာလို့ ပြန်ဆိုမိတာပါ’

‘ကောင်မလေးကလည်း ပြောပါတယ်။’

ခုနစ်အဖြေဟာ ကျွန်တော့်ကို ပျော်စေပျက်စေ သက်
သက်နောက်တာပါတဲ့။

အဲဒီအဖြေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ ပပဝတီထေ
မှာ သူ့အကြောင်းပြချက်နဲ့သူ့ရှိကြောင်း ထပ်မံသက်သေပြပြ
တယ်။

အဲဒီလို...

ရောက်တတ်ရားရာတွေလျှောက်ပြောကြရင်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စကား

ထပ်ကြောင်းဟာ လွဲချော်နေလေရဲ့!

ကျွန်တော့်ပထဝီလေးရဲ့နာမည် ပထမဦးဆုံးစာလုံးဟာ

မေ

?

?

?

?

 ဖြစ်ပြီး

အခု နောက်ဆုံးစာလုံး နောက်ဆုံးပန်းလေးကို အဖြေထုတ်ရမယ်

ဆိုရတာ...

နောက်ဆုံးပန်းရဲ့
သံလွန်စာ (၁)

ကောင်မလေးစကားထဲက သံလွန်စာအုပ်အရ နောက်ဆုံးပန်းဆိုတာ
ထက် သီးခြားစာတွေကြားမှာ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ပြဿနာမရှိဘဲ ပြဿနာ
ရှာကြပြီဆိုတာတည်းက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မချစ်ကြတော့လို့
ဖြစ်မှာပါ။

မချစ်တော့ရင် အပြစ်လုပ်ကြရတော့မယ်။

နောက်ဆုံးပန်းရဲ့
သံလွန်စာ (၂)

အဲဒီလို...

တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို မချစ်တော့တဲ့အခါမှာ ပြဿနာ

ဆိုတာနဲ့ ပြဿနာလုပ်တတ်ကြတယ် ဟုတ်လား?

တကယ်တော့ ဒါ ရှစ်နည်းတစ်မျိုးပဲ။

အဲဒီလို ရစ်ကြပြီဆိုတာတည်းက ဒါဟာ... အချစ်နဲ့ပတ်သက်

ပြီး တစ်ယောက်ယောက်ကကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ သစ္စာ မရှိချင်တော့လို့ပဲ

ဆိုပြီး ကောက်ချက်ချရင် ရနိုင်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်...

နောက်ဆုံးပန်းရဲ့
ကောက်ချက် (၃)

အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ နောက်ဆုံးပန်းဟာ သစ္စာပန်းပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ မယုံမယ်။

ကျွန်တော် အဲဒီလို အပြေထုတ်တော့ ကောင်မလေးဘက်က "that's Right" ဆိုတဲ့ စကားလေးနဲ့ တုံ့ပြန်ပြီး Off line ဖြစ်သွားရမယ်လို့ တယ်။

နောက်ဆုံးပန်းရဲ့
ကောက်ချက် (၄)

ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ပထဝီလေးရဲ့ နာမည်အရင်က

မေ

?	?	?
---	---	---

 သစ္စာ... ဆိုတာ

လုံးဝ သေချာနေပါပြီကောလေ။

(၄)

‘ဒီတစ်ခါဝှက်မှာက ဒုတိယမြောက် စာလုံးနာမည်’

‘အင်း...’

‘ဘာအင်းလဲ’

‘အင်းတော့ အင်းပဲ၊ အာဆီယံ ၁၀ နိုင်ငံမှာ documentary film ဒုတိယဆုရသွားတဲ့ ဒါရိုက်တာမင်းထင်ကိုကို ကြီးရဲ့ အင်းသီးဖြစ်ရင် ဖြစ်မှာပေါ့’

‘ကျွန်မနာမည် အင်းသီးမဟုတ်တာတော့ သေချာ စာယ့်ရှင့်’

‘ဒါဆို နာမည်ရဲ့ ဒုတိယစာလုံးကိုပြော’

‘အဲဒီအဖြေက ရှင်ဖြေရမှာလေ၊ ကျွန်မက ပဟေဠိ ဝှက်ရမယ့်လူ’

‘အဲဒါဆိုလည်း ပဟေဠိဝှက်မှာဖြင့် မြန်မြန်နက်၊ တော်ကြာနေ မီးပျက်သွားမှ ဒုက္ခ’

‘မီးပျက်သွားလို့ ဒုက္ခရောက်တဲ့လူဆိုတာ တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး၊ ဦးဘညွန့်ရဲ့ အချစ်ဒုက္ခပဲ ကြားဖူးတယ်’

‘ဟင့်အင်း... ဘယ်ကလာ၊ အဲဒါ ဦးဘညွန့်ရဲ့ အချစ် ဒုက္ခမဟုတ်ဘူး၊ ဦးဘညွန့်ရဲ့ အခြောက်ဒုက္ခ’

‘ဘာလဲရှင်? ဦးဘညွန့်ရဲ့ အခြောက်ဒုက္ခဆိုတာ’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ အချစ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတာ ထက်စာရင် အခြောက်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်မှာက ပိုမစိုးရိမ် ရဘူးလား’

‘ကြည့်ရတာ ရှင်လည်း အခြောက်ကြောင့် ဒုက္ခ ရောက်ဖူးတယ်ထင်တယ်’

ကောင်မလေးကမှ တကယ့်ဒုက္ခပါပဲ။

ကျွန်တော့်ကို ဘာတွေလာမေးလို့ မေးနေမှန်းလဲ မသိ။

‘အခြောက်တွေကြောင့် ခုချိန်ထိ ဒုက္ခများနေရတဲ့ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်၊ သူ့မှာမည်က ချိုကြီး၊ ကိုဆိုးလို့လည်း ခေါ်တယ်’

‘ကဲပါ... အဲဒါတွေ ထားပါတော့’

‘ဘယ်ဟာတွေကို မထားရမှာလဲ’

‘ပဟေဠိဂုဏ်တော့မယ်လေ’

‘What’

‘ဘာ Whatလဲ? ကျွန်မမှာမည်ကို ပဟေဠိဂုဏ်တော့ မယ်လို့ ပြောနေတာ’

‘အေးလေ၊ ငါလည်း မင်းကို ဘာဝှက်မှာလဲ၊ What လို့ ပြန်မေးနေတာပေါ့’

‘ရှင်ကလေး တကယ်ပဲ ဘာကြီးမှန်းကို မသိဘူး’

‘မင်းကလည်း တကယ်ပဲ ဘယ်လိုလေးမှန်းကို မသိ

ဘူး’

‘တော်တန်တိတ်’

‘အကြော်ပန်းကန်ဖိတ်’

‘ဖိတ်တဲ့အကြော်တွေ ရှင်ပဲစား’

‘ကိတ်တဲ့ဆော်တွေ အရှင်ပဲထား’

‘လားလားမှလည်း မဆိုင်’

‘အားအားတိုင်း ငါကျွိုင်’

‘ရှင်နော်’

‘ရှင်မနော်ပါနဲ့၊ ငါတော်ပါတယ်၊ မင်းဘာသာ မေး

ရာရှိတာသာ ဆက်မေးပေတော့’

‘ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်မရဲ့ ဒုတိယပန်းနာမည်က ဒီလိုရှိ

တယ်’

ဒီလိုရှိတယ်ဆိုပြီး လိုင်းပေါ်မှာ သူ့ဘက်က ဘာမှ

မပြန်တက်မလာတာကြာတော့...

‘ဟိတ်... ပဲများမယ်တော့ မကြန့်၊ ငါက ဒီဘက်မှာ

အလှူဂျစ် (!) ဖြစ်နေပြီ’

အဲဒီလို ကျွန်တော့်ဘက်က ပြန်ဆွဲလိုက်တဲ့အခါမှာ...

‘ဘာလဲ၊ ဒီည ရှင် သောက်တာများလို့ မျက်နှာပေါ်မှာ အလှူဂျစ်ထလာတာလား’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရက်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ညတိုင်း ဆက်တိုက် On lineပေါ်မှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ပလီပလာလုပ်တာများသွားလို့ နှလုံးသွားမှာ အလှူဂျစ်ထချင်လာတာ’

ကဲ... ရှင်းလားတော့ မသိဘူး။

ဒီလိုတော့ လာကြောလို့မရဘူးလေ။ စကားတောင် စားရဲ့ ရာသီခွင်နဲ့ တစ်ထေရာတည်းမွေးဖွားလာတဲ့ ကျွန်တော့်ကို သူ ယှဉ်ပြောချင်ရင် အမတ်ကြီးဦးပေါ်ဦးရဲ့ ဇာတာသိဖို့ ပြန်လိုက်မှပဲ ရလိမ့်မယ်။

တစ်ဖက်မှာ ကျွန်တော့်ဘာသာတော့ ဟုတ်နေတာပဲ။ ဒီလိုနှင့်...

နပ်ယောက်သား ရင်းနှီးစွာနဲ့
မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်း မတိုင်ခင်အထိ
ငါ့မှာ

တောင့်တမှုတွေ
ပွတ်သိပ်မှုတွေ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ကိုယ်...

အခု သိပြီ။

ဒီအသက်အရွယ်ထိ
ခြွင်းချက်မရှိ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့အရာသာဟာ
မင်းဆီမှာပဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာ

ငါ့ကိုယ်ငါ မသိခဲ့ဘူးကွယ်။

အခုတော့...

LEON GAMBETTA, statesman,
to Léonie LÉON.

(ဒုတိယပန်း) ?

* ဘာကိုမှ မစဉ်းစားနဲ့။ အဝေးကြီး လျှောက်မတွေးကြ။
 အိမ်ကနေ အပြင်ထွက်တိုင်း သွားရင်းလာရင်းနဲ့တောင် မွေးနေ့မယ့်ပန်း
 သူ့ဆီမှာ အနံ့ပဲရှိတယ်။
 အရောင်လုံးဝမရှိသလို သူ့ကိုမှ အရောင်ပေါင်းစုံလုပ်ချင်လို့
 လုပ်လို့ရတဲ့ "ရောင်စုံပန်း"
 ရိုးရိုးလေးပါပဲ။
 ဘယ်လောက်ရိုးသလဲဆိုရင် တစ်မျိုးလုံး တစ်ကြိုးလုံးပေါ်ရောင်
 နေလည်း မာန်မတက်ဘူး။
 သိပ်မာန်တက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ခေါင်းပေါ်ရောင်
 ရင်တောင် ထိုအမျိုးသမီးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို တစ်ခဏတော့ ရိုးရှင်းပြီး အေးချမ်း
 စေပါတယ်။

ဖြေပါ... ဘာပန်းလဲ?

တွေ့လား?

အဲဒီ ချီးထုပ်မလေးရဲ့ ပဟောဠိကို အားလုံးမြင်တော်မူ
 အတိုင်းပါပဲ။

ဒုတိယပန်းက

ရိုးရိုးလေးလည်း ပြောသေးတယ်။

ရှည်ရှည်ဝေးဝေး လျှောက်မစဉ်းစားနဲ့တဲ့။ မေးထား

အိမ်တာ အများကြီးပဲ။

ရိုးသားမှုကို စကားလုံးအများကြီးနဲ့ စာဖွဲ့ပြမှ ရပါ

လား?

ထားပါတော့...

ဒုတိယပန်း ဘာပန်းလဲ ကျွန်တော် စဉ်းစားရပါတော့

အဲဒါ

...x ..x x..

..x...x...

ကျွန်းတော် သဲလွန်စ (၁)

ကျွန်းတော် အိမ်ကနေ အပြင်ထွက်တိုင်း သွားရင်းလာရင်းတောင်

ကျွန်းတော်ပန်း...?

ဆိုကြပါစို့...

ကျွန်းတော်ဟာ စာရေးဆရာ၊ ဂျပလွတ်ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာလေး

ကျွန်းတော်။

(ရိုက်ကွင်း) ဂျူတင်ရှိလို့ အိမ်ကနေ အပြင်ထွက်တဲ့အခါ အရေး

Taxi တစ်စီး ငှားသွားလေ့ရှိတယ်။

အဲဒီအခါ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ကားငွေ၊ ဆီငွေ၊ လူငွေတွေက

ကျွန်းတော် ဘာပန်းချီမှ ရလေ့မရှိ။

ဒုတိယပန်းရဲ့ သဲလွန်စ (၂)

ဟုတ်ပြီ။

သိပြီ။

အရေးကြီးပါတယ်ဆိုမှ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ ပျောက်နေလို့ စာတိုက်မှာ အောင်ရဲလင်၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင် (လမင်းလိုက်တမ်း) မင်းသမီးမင်းသမီး၊ ဒါရိုက်တာက စုံနေပြီ။ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ မရောက်သေးဘဲ လားလို့ မန်နေဂျာက ဗန်းဆက်တဲ့အခါ ကျွန်တော် ရောက်ခါနီးပြီး မိန့်လို့မိန့်လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ဗန်းချလိုက်တဲ့အခါမှာတင် မီးပွိုင့်က ယန်းလေးတစ်ခု ရှူရှိုက်လိုက်မိပါတယ်။

“စံပယ်ပန်းတွေ ရမယ်။ စံပယ်ပန်းတွေ...?”

ဒါဆို အဲဒီမီးပွိုင့်ပန်းလေးဟာ ရောင်စုံပန်းပဲပေါ့။

ဒုတိယပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၃)

စံပယ်ဆိုတာ...

တစ်လုံးကြီးပေါ်ရောက်နေလည်း ပြုစင်ရိုးသားလွန်းတော့ တစ်မျိုးတည်း ဘယ်ဟန်တက်နိုင်ပါ့မလဲ။

ဒုတိယပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၄)

တကယ်တော့...

အဖြူရောင်ဆိုတာ အရောင်မဲ့တဲ့ အရောင်တစ်မျိုးပါပဲ။

အဖြူရောင်အပေါ် အရောင်ပေါင်းစုံတင်ချင်ရင် တင်နိုင်ပါတယ်။

အားလုံးအတွက် သဟဇာတဖြစ်စေရမယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အဖြူရောင်စံပယ်ပန်းလို လူတစ်ပါး

မွှေးတဲ့အခါ တစ်ပင်လုံးခြွေပြီး နွမ်းတဲ့အခါ လွှတ်ချထားခဲ့ကြပါ

ကိုယ့်ရနံ့နဲ့ကိုယ် စွမ်းသလောက် အားလုံးကို လန်းဆန်းစေချင်

တာ။

အဲဒါ စံပယ်ပါ။

တစ်ဖက်က...

ကျွန်တော်ရဲ့ ယဝတီလေးနာမည်ဟာ... ခုလိုတောင်ဖြစ်နေပြီပဲ။

ပထမပန်း မေ (ပြင်ဦးလွင် - ချယ်ရီပန်း)

ဒုတိယပန်း စံပယ်

တတိယပန်း ...?

စတုတ္ထပန်း ...?

နောက်ဆုံးပန်း သစ္စာ

ကဲ... ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ?

(၅)

နာမည်နဲ့လုပ်စားနေသူတွေအတွက်ကတော့ ဟုတ်တာ
လဲ။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ နာမည်တစ်လုံးက အရေး
ကြီးဆုံးတဲ့။

ကျွန်တော့်မှာတော့ ထိုမဟုတ်တရုတ်မလေးတစ်
ယောက်တည်းနဲ့တင် အရေးကြီးဆုံးပြဿနာက နာမည်ငါးလုံး
တောင် ဖြစ်နေပြီကောလေ။

ခုတော့ တော်ပါသေးတယ်။

နောက်ထပ် နာမည်နှစ်လုံးပဲ သိဖို့ကျန်တော့တယ်။

သည်းခံခြင်းသည် အောင်မြင်ရာ၏တဲ့။

ဟင့်အင်း... ကျွန်တော့်ခမျာတော့ ကြိုးစားခြင်းသည်

ကနေ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်ချင်နေပါပြီ။

'hi'

၈၄

သည်ခေတ်နေ

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၇

‘ဟိုင်း၊ ဟိုင်း’

‘hi! hi! hi tea’

‘Hi Tea မင်းသောက်ချင်လို့လား’

အဲလိုပဲ။

ဘုနဲ့ဘောက်။ နှစ်ယောက်သား မတွေ့လိုက်နဲ့။ တွေ့လိုက်တာနဲ့ ဒီအတိုင်းပဲ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကလီနေကြသလိုပါပဲ။

ဒီတစ်ခါတော့ ပပဝတီလေးဘက်က သံတော်ဦးစတင်လာပါတယ်။

‘ဘယ်လိုလဲ၊ တတိယပန်းကို ဆက်ဝှက်ရတော့မလား’

‘မင်းဘာသာ ဝှက်ချင်ဝှက်၊ မဝှက်ချင်နေ၊ အမှန်ဆို ဒီလောက်နဲ့တင် ငါက ဆယ့်ငါးသိန်းတန်နေပြီ’

‘ဘာလဲ... ရှင်ကိုယ်ရှင် ပဟေဠိနန်းတော်ထဲ ရောက်နေတယ်များ ထင်နေလား’

ဖြစ်စရာလားတဲ့။

သေနာမလေးက ကျွန်တော့်ကို ကြိုကန်နေပါတယ်။

ဖြစ်စရာလား။

သူက ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖြစ်စရာလားမဟုတ်ရင်တော့ တစ်နေ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ချစ်စရာလေးလားဖြစ်ဖို့ ဆက်လက် ကြိုးစားရပါလိမ့်ဦးမယ်။

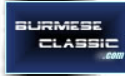
(တတိယပန်း) ?

နာမည်သိပ်မကြီးဘူး။

သို့သော်...

တစ်ရာသီထဲမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေတဲ့ပန်း? အဲဒီ တစ်ရာသီ

ရဲ့ နာမည်နဲ့ပါ လုံးဝကိုက်ညီလှပနေတဲ့ပန်း?

ကိုယ်လည်းလေ လောကီသားပေမို့...

ကိုယ့်ခန္ဓာနဲ့ကိုယ်။ ကိုယ့်ဝဋ်နဲ့ကိုယ် လည်နေရသလို
ပါပဲ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်ဖန်တီးရေးဆွဲလိုက်မိတဲ့
ကောင်မလေးနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ အချစ်သံသရာ ဘယ်လောက်ပင်ရှည်
ရှည် ချစ်သူရင်ခွင်ဆီမှာတော့ အဆုံးသတ်ချင်နေပါပြီ။

သူ့ကို ကျွန်တော် အပြင်မှာ အရမ်းတွေ့ဖူး မြင်ဖူးချင်
နေပါပြီ။

စိတ်အားတင်းထားပါတဲ့။

မှတ်တိုင်ရောက်ဖို့ ၂ မှတ်တိုင်လောက်ပဲ လိုတော့
တယ်လို့ ကျွန်တော့်ကိုယ်စောင့်နုတ်က ပြောပါတယ်။

ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းတွေ ကောင်းကောင်းသိဖို့ မလိုပေ
မယ့် 'အချစ်နက္ခတ်'တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ချစ်သူ
ရဲ့မှာမည်အပြည့်အစုံလေးတော့ သိထားသင့်တယ် မဟုတ်
လား?

နာမည်သိတာနဲ့ အပြင်မှာတွေ့ဖို့ ချိန်း။

ပြီးမှ...

ကျန်တာတော့ ကျန်တဲ့အပိုင်းပဲ... ဆက်လုပ်ရှား။

ဒါပဲပေါ့။

လွယ်လွယ်နဲ့တော့ စံပယ်တွေ ဘယ်ပွင့်ပါ့မလဲ?

'ပွင့်လာပါသော စံပယ်လေး လန်းပါစေ'လို့စဲ

ကျွန်တော် မျှော်လင့်ဆုတောင်းနေမိပါတယ်။

အဲဒီအတွက်...

ကျွန်တော် ကောင်မလေးနာမည်သိဖို့ နှစ်လုံးပဲ ကျွန်တော့တယ်။

ပန်းတိုင်ဆီသို့ ကျွန်တော်ဟာ ဆက်ချီတက်ရင်း တစ်နေ့ အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းနိုင်ဖို့အတွက်တော့...

မကြာမီ လာမည် မျှော်ပေါ့။

သိပ်ငောက်လုပ်ရှုပ်လှပါသော

ငါ့ရဲ့ပဟောဦးအိန်ဂျယ်မလေးရေ...

မတန်တဆကြီး ကံမကောင်းရင် နေပါစေ။

ဒီလောက်နဲ့တော့ မရပ်နိုင်သေးဘူးကွယ်။

ထောင့်ငါးရာလေးပါပဲ။

တတိယပန်းက နာမည်သိပ်မကြီးဘူးတဲ့။

အဲဒါ ပြဿနာမရှိပါ။

အဓိကက သူ့မေးခွန်းထဲမှာပါတဲ့ "တစ်ရာသီထဲမှာ နာမည်တစ်ခု

နေတဲ့ပန်း"ဆိုတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။

အဲဒါ စဉ်းစားစရာပဲ။

တပြည်ပြည်နဲ့ ကျွန်တော် IQ လည်း ဒီကောင်မလေးနဲ့တူ

ဓားသွေးကျောက်ပေါ် ရောက်နေသလိုပဲ။ ခဏ ခဏ သွေးနေရပါတယ်။

ဘယ်လိုကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။

1 က သူ့ကို ၂ ချင်တော့လည်း အနည်းဆုံးတော့ ရှိသလောက်

ကိုယ်ပိုင် IQ လေးကို ကောင်းမွန်အောင်အသုံး ချရပြီပေါ့လေ။

တတိယပန်းရဲ့ သဲလွန်စ (၁)

တစ်ရာသီထဲမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေတဲ့ပန်း...?

ဒီလိုစဉ်းစားကြည့်ရင်...

နွေရာသီ၊ မိုးရာသီ၊ ဆောင်းရာသီဆိုတဲ့ ရာသီဥတုသုံးပါးပဲ

တောက်တိုဆီမှာရှိတာ မဟုတ်လား?

ဟုတ်ရင်... နွေရာသီမှာ နာမည်တစ်လုံးတည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။

တစ်သိပ်ကြီးတဲ့ "ဝိတောက်"ပန်းဆိုတာ ရှိမယ်။

"ဝိ"ဖြစ်ဖြစ်၊ "တောက်"ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့နာမည်ထဲ ထည့်မည့်မို့ရာ

အသုံးပြု ကြားမကောင်းပါ။

ကဲ...

ဒီလိုဆိုရင် မိုးရာသီထဲ ဝင်ကြည့်လိုက်တော့ ပွင့်သောပန်းတွေက

အပြန်အလှန်ပါ။

ဥပမာ...

အကုန်လုံးသာ လျှောက်စဉ်းစားပြီး ဆက်စပ်ကြည့်နေရင် မသွားနိုင်တယ်။ တကယ်ကြိုးကို သေလောက်ပါပေတယ်။

အက...

သိပြီ။ ဒီကောင်မလေး မေးခွန်းထဲမှာ အဖြေပါပြီးတဲ့အခါ ကျွန်တော် လမ်းလွဲသွားအောင် မေးခွန်းကို လှည့်စားပြီး ချော်တော့ထိုးတာပဲ။

ကံကောင်းလို့ အချိန်မီသိလိုက်ရတယ်။

*... *...

တစ်ရာသီထဲမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေတဲ့ပန်းလို့ပဲ ပြောတယ်။ တစ်ရာသီမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ ပွင့်တဲ့ပန်းလို့ မေးထားတာမှ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်ရာသီမှာ ဘာပန်းပွင့်လဲ? ကျွန်တော် လျှောက်စဉ်းစားတာပဲ။ ရာ မလိုတော့ဘူး။

ကောင်မလေးရဲ့ မေးခွန်းထဲမှာ အဖြေပါပြီးပြီဆိုတာက...

တစ်ယောက်ရဲ့ သဲလွန်စ (၂)

အဲဒီ တစ်ရာသီရဲ့ နာမည်နဲ့ပါ လုံးဝကိုက်ညီလှပနေတဲ့ပန်း? ဆိုနေမှတော့...

တတိယပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၃)

အဲဒီတစ်ရာသီဆိုတာက...

"ဆောင်း"ရာသီပဲ ဆိုကြပါစို့။ အဲဒီလို "ဆောင်း"ရာသီဆိုတာ
နာမည်နဲ့ပါ လုံးဝကိုက်ညီလှပနေတဲ့ ပန်းဆိုတော့ကား...

"ဆောင်း"နာမည်နဲ့ Match အဖြစ်ဆုံးက

"နှင်း"

တတိယပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၄)

"နှင်း"ဆိုတာ...

"ဆောင်း"တစ်ရာသီထဲမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေတာပဲ။

အဲဒါ...

"နှင်း"ပန်းပဲပေါ့။

နှင်းပန်းဆိုတာ နာမည်သိပ်ကြီးလို့လား?

ပထမပန်း မေ (ပြင်ဦးလွင် - ချယ်ရီပန်း)
ဒုတိယပန်း စံပယ်
တတိယပန်း နှင်း
စတုတ္ထပန်း ... ?
နောက်ဆုံးပန်း သစ္စာ

သူမနာမည် "ပပဝတီ" - "မေ စံပယ် နှင်း" သစ္စာ

မင်းဟာ ကဗျာတစ်ပုဒ်ပါပဲ။

မဟာအတွေ့အကြုံနဲ့ ဇာတ်အိမ်ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ သမိုင်းကဗျာရည်
လို သမိုင်းမော်ကွန်းကဗျာများလား။

"မောင့်ကို သနားပါဦး ခင်ရယ်" လို့ ခယဝံတားတဲ့ အမျက်ပြေ
ကဗျာလား။

ဒါမှမဟုတ်ရင် ရိုတ်စပီးယားရဲ့

တစ်ဆယ့်လေးကြောင်းစပ် လင်္ကာမျိုးလား။

မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး...

အဲဒီကဗျာတွေဟာ

လူတွေ အထူးကြံစည်အားထုတ်ထားတဲ့ ခံစားချက်အတုတွေပါ။

မင်းကတော့ ချစ်တဲ့ ရိုးသားပြောင်တဲ့ ယုတ်ညံ့မြူးကြွတဲ့ ကရုဏာ

သဒ္ဒါပြည့်တဲ့ ဇာတ်လမ်းလင်္ကာကဗျာမျိုးပါပဲ။

NATHANIEL HAWTHORNE, Writer,
to his wife Sophia

1839

(၆)

ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ On line မှာ ကျွန်တော်တို့နှစ်
ယောက် ဒီလောက်ထိ 'တာ'သွားခဲ့ကြတာ ဘာကြောင့်လို့
ထင်ပါသလဲ?

လူတဝရဲပဟေဠိမေးခွန်းတွေကြောင့်များလား ကျွန်တော်
မသိပါ။

သေချာတာ တစ်ခုပဲ။

မနက်ဖြန်မနက်၊ နေထွက်ချိန်တိုင်းကို ဘယ်သူ
တပ်အပ်ပြောနိုင်ပါသလဲ?

အဲဒီလို တစ်နေ့ချင်း တစ်ရက်ချင်းစီကို ရင်ခုန်
စောင့်ဆိုင်းမျှော်လင့်နေရတာကိုက ပဟေဠိတစ်ပုဒ်ပဲ မဟုတ်
လား။

အဲဒါကြောင့်...

ရာဇဝင်ဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ဘဝမှာလည်း မေးခွန်းတွေကို
တန်ဖိုးထားချစ်နေရတာပါ။

ကမ္ဘာမှာ 'ပဟေဠိ'ဆိုတဲ့အရာကို စိတ်ဝင်စားပြီး
စတင်ဖော်ကျူးခဲ့တဲ့ လူတွေဟာ ဘယ်လူမျိုးတွေပါလိမ့်?

ပုံပြင်တစ်ခုထဲမှာ ဖတ်ဖူးတာမို့ ကျွန်တော့်စိတ်အထင်
အရတော့ 'ပဟေဠိ'ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာပေါ်က လူမျိုး
တွေဟာ တရုတ်လူမျိုးတွေပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ဘာကြောင့်လို့ ထင်ပါသလဲ။

စဉ်းစားကြည့်လေ။

တရုတ်လူမျိုးတွေ မက်မက်စက်စက် ကြိုက်နှစ်သက်
တဲ့ အစားအစာတွေထဲမှာ 'ပေါက်စီ'ဆိုတာ ပဟေဠိတစ်မျိုး
ပဲ မဟုတ်လား?

အဲဒီ ပေါက်စီရဲ့ အတွင်းသားမှာ ဘာအသားကို
မြှုပ်နှံထားပါလိမ့်?

ကျွန်တော့်အတွက်တော့...

တစ်ဖက်က ပပဝတီလေးဟာလည်း တစ်နေ့ ကျွန်တော်
ပက်ပက်စက်စက် ခံတွင်းတွေလိမ့်မယ့် ပေါက်စီလေးတစ်လုံး
ပဲ ထင်ပါတယ်။

ငါ့ရဲ့ တစ်ဖက်သတ်ပေါက်စီမလေးရေ...

မင်းအတွက်

ငါ့ရင်ထဲ အတွင်းပိုင်းမှာ "အနစ်အသား"ချည်းပါပဲ။

ငါ့အတွက်

မင်းရင်ထဲ အတွင်းသားမှာ

ဘာကိုမြှုပ်နှံထားပါသလဲ?

(၇)

‘ဘယ်လိုလဲ၊ ရှင် ဒီနေ့ အေးဆေးပါလား’
ကျွန်တော့်ရှေ့တည့်တည့်က Laptop screen မှာ
ဈာန်ဝါးထင်ထင် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ အဲဒီစာသားလေးကို
ကျွန်တော်က...

‘အေးဆေးပဲလေ၊ ငါ့ဘက်က မင်းနာမည်တစ်လုံးပဲ
ဖော်ထုတ်ဖို့ ကျန်တော့တာ၊ အေးဆေးပဲပေါ့’

‘ဟုတ်လှချည်လား၊ ရှင့်ကိုယ်ရှင် အပိုင်တွက်ထား
တယ်ပေါ့’

ကောင်မလေးစကားက ဘာသဘောပါလိမ့်။ ကျွန်တော်
နည်းနည်းတော့ တွေ့သွားရတယ်။ ပြီးမှ ကျွန်တော် ပြန်ဖြေ
လိုက်တယ်။

‘ဒါပေါ့၊ အပိုင်ကွက်မို့ အပိုင်တွက်တာ ဘာဖြစ်လဲ၊
ဇင်းဟာ ငါ့ g talk ထဲက ကောင်မလေးဖြစ်နေပြီပဲ’

‘ရှင်ကလည်းရှင်... ငါ့လက်ခုပ်ထဲက ရေလို့ ပြောချင် ပြောစမ်းပါ’

‘လက်ခုပ်ထဲကရေဆိုတာ အာစွတ်ရုံပဲ၊ ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ငါ့ talk ထဲက ကောင်မလေးဆိုမှ ငါ့ပွားချင်တိုင်း ပွားလို့ရတာပေါ့၊ ဟုတ်ဘူးလား’

အဲကောင်မလေး ပါးစပ်ပိတ်သွားတယ်။

ပွားခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော် ဆက်ပွားရပါလိမ့်မယ်။

‘ကဲ... မေး၊ မင်းရဲ့ ပဉ္စမမြောက်မေးခွန်း’

‘ပဉ္စမမြောက်မေးခွန်းကို သိချင်ရင် ပဉ္စမဒီရိုင်းကြီးကို သွားမေးကြည့်ပေါ့’

‘အဲဒီ ပဉ္စမကြီးက မင်းအဖေအရွယ်လောက် ရှိနေပြီ၊ စာရေးဆရာ ဦးပဉ္စမဒီရိုင်းကြီးက မင်းအဖေမို့လို့လား’

‘ရှင် ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်မပြောနဲ့နော်၊ အဲဒီလူကြီးကို အဖေတော်ရအောင် ကွယ်လွန်သူ ကျွန်မအမေက စာရေးဆရာတွေဆိုရင် လုံးဝအထင်မကြီးဘူးရှင်’

ကောင်မလေးက ကျွန်တော် စတာ လုံးဝမခံဘူး။

သူက ခိုင်းနဲ့ကာတော့လည်း ကျွန်တော် ဦးနှောက်သုံးပြီး ရှိရာစားနဲ့ ဆက်ခတ်ရတာပေါ့။

‘စာရေးဆရာ ဦးပဉ္စမကြီးမှာ အထင်ကြီးစရာ တစ်ကွက်တော့ ရှိတယ်’

‘အဲရေကြီးကို ဘာအထင်ကြီးရမှာလဲ’

‘မင်းအမေကြီးကို ပြောလိုက်၊ အဲဒီ စာရေးဆရာကြီးရဲ့ အထင်ကြီးစရာအကွက်က နှာခေါင်းကြီးပဲလို့’

‘ဘာ... သူ့နှာခေါင်းက အထင်ကြီးစရာဖြစ်အောင် ဖွဲ့နေလို့လား၊ ကြီးနေလို့လား’

‘ဟင့်အင်း... ကြက်တူရွေးလို့ နှာတံကောက်ကြီး ဖြစ်နေလို့’

သူ့အမေကြီး အထင်ကြီး၊ စိတ်ပျက်သွားစေအောင် ဦးပဉ္စမကြီးကို စာရေးဆရာတွေကိုယ်စား တစ်ခါတည်း အဆုံးပို့ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်မလေးရဲ့ ဆက်ပြောပြန်သံကတော့...

‘ကဲ... တော်တော့၊ ရှင်ရဲ့ ဗရွတ်ရွတ်နောက်စကားတွေကို။ ကျွန်မရဲ့ ပဉ္စမမြောက်၊ စတုတ္ထနာမည်မေးခွန်းက...’

(စတုတ္ထပန်း) ?

Knife

Ps/အရှေ့က အရာဝတ္ထုတစ်ခုလုံးကို နောက်ကအရာ

ကြိုက်သလိုသာလုပ်ပါ။

∴ Ans = -151 & Flower?

ဒါဟာ ပပဝတီလေးရဲ့ စတုတ္ထနာမည်၊ နောက်ဆုံး
မေးခွန်းလေးပဲ မဟုတ်လား?

ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော် အဖြေထုတ်နိုင်တာနဲ့ ပြီးပြီ။
အားလုံးပွဲသိမ်းသွားပြီ။

သူ့နာမည် အပြည့်အစုံသိတာနဲ့ သူ့နာမည်လေးကို
ခေါ်ဝေါ်ပြီး အပြင်မှာတွေ့ဖို့ ချိန်းပစ်လိုက်မယ်။

မေးခွန်းတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကိုလာပြီး ဦးစားတဲ့ ကောင်မ
လေး။ ဒီလောက်စားချင်နေမှတော့ ကျွန်တော့်နဲ့ အပြင်မှာတွေ့
မှပဲ အပြတ်ကျွေးမွေးပြုစုပစ်လိုက်မယ်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တီတီတာတာလေးတွေ
ပြောပြီးတော့...

ဟေး... မေ စံပယ် နှင်း [?] သစ္စာရေ... မင်း
စားချင်တာစား၊ ဦးနှောက်တော့ မစားနဲ့ဟေ့ဆိုပြီးတော့
နောက်လိုက်ဦးမယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...

အခုကတည်းက စိတ်ကူးနဲ့သာ မိုးချုပ်ရင် ချုပ်ပါလေ
ကျွန်တော် သူမကို တွေ့ရဖို့အရေး ပျော်နေတာတော့ အမှန်
ပဲ။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။

အဲဒီ မြို့ပြလေးဆီ အလည်သွားဖို့ ဒါမှမဟုတ်
မြို့သစ်လေးမှာ အတည်တကျနေထိုင်ဖို့ ကျွန်တော့်မှာ
ရင်ခုန်သံတွေ လှိုင်းထနေရတယ်။

အဲဒီ * * * * * မြို့နယ်လေးမှ ကြိုဆိုပါ၏လော!
နှုတ်ခွန်းဆက်သပါ၏လော!

ကြိုတင်မသိရှိသေးပါ။

ကျွန်တော့်အဖြစ်က စိုးရိမ်ရပါတယ်။

ရင်ခုန်ရပါတယ်။

ကြည်နူးမိပါတယ်။

ပြီးတော့...

ရည်စူးပြီး တိုင်တည်မိပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး
ကံကောင်းပါစေလို့ပေါ့။

အနမ်းပန်းလေးတစ်ပွင့် ပေးပါတော့လားကွယ်။

ပြီးတော့ အနမ်းပွင့်လေးတွေ ပွားကြပါစို့။

ဟော...

တစ်ပွင့်ကနေ အပွင့်နှစ်ဆယ်ဖြစ်၊

အဲဒီနောက်...

ရာပေါင်းများစွာသော အပွင့်များနဲ့ပေါင်း။

အဲဒီလို ကလူကျီစယ်ကြတဲ့ သာယာကြည်နူးချိန်လေးတွေဟာ

အားနည်းလှပေမယ့် မကုန်ပြန်ပါဘူးကွယ်။

ဒါပေမဲ့...

ဒီထက်ပိုပြီး တောင့်တမိတဲ့အချိန်လေးတွေ ရှိသေးတယ်။

ပြောလည်း ပြောပြချင်တယ်။

ရှက်လည်း ရှက်တယ်။

မှေးဝှက်ရာအိပ်ယာမှ နှစ်ကိုယ်ကြား

ပြောတော့မယ်ကွယ်နော်။

ROBERT HERICK

1591-1674

ကဲ... ကြာပါတယ်။

အချိန်ဆွဲတယ်ဆိုတာ အကောင်းဆုံးလုပ်မယ့် အလုပ်တွေမှာ
အချိန်ယူတာ ကောင်းပါတယ်။

အချစ်မှာ အချိန်တွေဆွဲနေရင် ကိုယ်ပဲ ကျန်သွားနိုင်တယ်။ သဲ
သွားရနိုင်တယ်။

ချစ်ရင် ချစ်တယ်။ မုန်းရင် မုန်းတယ်။ လွမ်းရင် လွမ်းတယ်။
နမ်းချင် နမ်းမယ်။

အချစ်မှာ တိုင်မပတ်ကြေး။

အဲဒါကြောင့် ယဝတီလေးမေးတဲ့ နောက်ဆုံးမေးခွန်း စတုတ္ထပန်း
ကို ကျွန်တော် စပြီးစဉ်းစားခန်းဝင်ရပါတော့မယ်။

x . . . x . . . x

xx . . . x . . .

xx . . . xx . . .

. . . x . . . x . . . x

စတုတ္ထပန်းရဲ့ သဲလွန်စ (၁)

Knife ဆိုတာကို စဉ်းစားကြည့်ရအောင်...

အဲဒီ ဝေါဟာရအတိုင်းဆိုရင်တော့... ကလေးတောင် သိတယ်။

Knife = ဓား

ဆိုရင်... ဓားရေက... မျဉ်းစောင်းက ဘာလဲ?

ကန့်သတ်ခြင်းလား?

ပိုင်းဖြတ်ခြင်းလား?

စည်းတားခြင်းလား?

ဒါမှမဟုတ် တစ်ခုခုကို ဆိုလိုတာလား?

၁၁၄

သည့်ခေတ်နေ့

ကျွန်တော်နဲ့ ဖွားဖက်တော်

၁၁၅

စတုတ္ထပန်းရဲ့ သဲလွန်စ (၂)

ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင်တော့
ဒါဟာ ငြိကွဒိန်တစ်ခုပဲ
မဟုတ်လား?

စတုတ္ထပန်းရဲ့ သဲလွန်စ (၃)

∴ Ans = -151 & Flower?

ကျွန်တော့်ပထဝီလေးရဲ့ နောက်ဆုံးမေးခွန်းမှာ ဒါဟာ အဖြေပဲ
ဆိုတော့ကား... ?

စတုတ္ထပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၁)

ပြက္ခဒိန် = နေ့၊ လ၊ နှစ်... တစ်နှစ်တာတည်ရှိရာရပ်ဝန်း
အဲဒီ နေ့၊ လ၊ နှစ်ကို စာနဲ့ပိုင်းဖြတ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်

သွားနိုင်သလဲ?

ပြက္ခဒိန်မှာ DEC လို့လည်း ရေးထိုးထားတယ်ဆိုတော့ DEC
= DECEMBER ပေါ့။

DEC မှာ 31 ရက်ရှိမယ်။

တစ်နှစ်တာလုံးရဲ့ နောက်ဆုံးလလို့လည်း သတ်မှတ်ရနိုင်တယ်။
ဒီအတိုင်းဆို သိပြီ။

အားလုံးကို တစ်ခုချင်း ခြေရာခံကြည့်လိုက်တဲ့အခါ...

စတုတ္ထပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၂)

ပုံပါအရဆိုရင်...

Knife

ပြက္ခဒိန်

ပိုင်းဖြတ်ခြင်း

စာ

သေချာကြည့်ရင် ပုံက DECEMBER လကို စာနဲ့ပိုင်းခိုင်း
တာ မဟုတ်ဘူး။ ပြက္ခဒိန်တစ်ခုလုံးကို စာနဲ့ဖြတ်ခိုင်းထားတာလေ။
∴ အဲဒီပြက္ခဒိန်မှာ လပေါင်း ၁၂ လရာသီရှိမယ်ဆိုရင်...?

စတုတ္ထပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၃)

Jan	31	} + 59	} + 181
Feb	28		
March	31		
April	30		
May	31		
Jun	30	} + 61	} + 184
July	31		
August	31		
September	30		
October	31		
November	30	} + 61	} + 184
December	31		
365			

ဟင်္သာအင်္ဂါ ∴ Ans = -151 & Flower ဆိုတော့ ပြက္ခဒိန်ကို ဒီလို ပိုင်းဖြတ်လို့တော့ မရသေးပါ။

စတုတ္ထပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၄)

ဒါဆို...

ပြက္ခဒိန်တစ်ခုလုံးရဲ့ ပထမခြောက်လပေါင်းရက် 181 ရက်ထဲက

နေ (-151) နှုတ်ကြည့်မယ်ဆိုရင်ရော...

$$181 - 151 = 30$$

∴ 30 ရက်ကျတဲ့ အဲဒီလမှာ = ?

စတုတ္ထပန်းရဲ့ ကောက်ချက် (၅)

$$x = (\text{Jan} + \text{Feb} + \text{March} + \text{April} + \text{May} + \text{Jun}) - 151$$

$$x = (31 + 28 + 31 + 30 + 31 + 30) - 151$$

$$x = (151 + 30) - 151$$

$$x = 30$$

$$\therefore x = \text{Jun}$$

သူမရဲ့ မေးခွန်းပါ အဖြေအတိုင်းဆိုရင်လည်း...

-151 & Flower = - 151 ပြီးတော့ ပန်းဟာ?

ဆိုတော့ကား...

(Jun) ဇွန်ပန်းပဲပေါ့။

မင်းကို ငါ မတွေ့ခင်တုန်းက

အမျိုးသမီးတွေဟာ

ဒီနတ်ထဲက ဒီပဲတွေချည်းပဲလို့ ထင်ခဲ့မိတယ်။

ဒါပေမဲ့ အချစ်ရယ်...

အခုတော့...

အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်တဲ့

ဘုန်းကြီးတစ်ယောက် ငါ့ဖြစ်နေပြီ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

မင်းဟာ ဘယ်အမျိုးသမီးနဲ့မှ မတူလို့ပဲပေါ့။

ငါကတော့

မင်းကို အရာအားလုံးထက်

အမြဲချစ်နေမိပြီ။

Sam Weller's Valentine Letter to Mary,
Pickwick Papers,
by CHARLES DICKENS,
1836

ကဲ...

(၈)

g talk
ဟ...

ရာဇဝင်ဆိုတဲ့ကောင်... ကျွန်တော်ရဲ့ ဝံ့ဝံ့ထောက်လှမ်းမှု
ထဲက ပွားဖက်တော်ကောင်မလေးရဲ့ နာမည်အရင်းအမြစ်တော်

"မေ ဝံပယ် နင်း ငွန် သစ္စာ"

လို့ သိရှိပြီးနောက်မှာတော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်

သလဲ?

'မေ ဝံပယ် နင်း ငွန် သစ္စာ'

'ဘာလဲ'

'မင်းကို ကိုယ်ချစ်တယ်'

'ဘယ်လို'

'ဒါ အံ့ဩစရာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ချစ်လို့ ချစ်တယ်ပြော

တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ကောင်မလေးက အထွန့်တက်တဲ့အခါ ကျွန်တော်

ဆက်က နင်းပြောမိတယ်။

၃ မိနစ်စာလောက် ကောင်မလေးဘက်က အသံတိတ်

သွားရတယ်။

ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်၊ လင်းကွင်းမတီး၊ စည်းနဲ့ဝါးမပါ

ဘဲ ရုတ်တရက်ကြီး ပြောချလိုက်တဲ့ ရည်းစားစကားကြောင့်

မဲလား မသိ။ သူမရဲ့မျက်နှာမှာ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းအစိန်တွေ

ဖြတ်သန်းနေလိမ့်မယ်လို့လည်း ကျွန်တော် တစ်ဖက်ကနေ မှန်းဆကြည့်နေမိပါတယ်။

တိတ်တဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းကို ကောင်မလေးဘက်က နေ ပြန်ဖြိုခွင်းလိုက်ပုံက...

‘သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ရဲ့ကြားမှာ ချစ်တယ်ဆိုတာမပါရင် မရဘူးလား’

‘ဘုရားရေ... မင်း ဘာပြောချင်တာပါလိမ့်’

ကျွန်တော် သူ့ကို ချစ်ဖို့ကြံရုံရှိသေး။ ဘုရားတယူ နေရပါပြီ။ ကောင်မလေးရဲ့ မေးခွန်းကို ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး ပြန်ဖြေကြည့်တယ်။

‘ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဟာ ကမ္ဘာဦးစကတည်းက ပါလာတဲ့ မဖြစ်မနေ လူသားဆန်တဲ့ ဝါဒီတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား’

ကျွန်တော့်ဘက်က ရုပ်တည်ကြီးနဲ့သာ ပြန်ဖြေလိုက် ရတယ်။ ကောင်မလေး ဘာပြန်ပြောမယ် မသိ။

‘ဘာလဲ... ရှင်က အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အာဒံနဲ့ ဧဝခေတ်ကို ပြန်ဆွဲချင်နေတာလား? သူတို့တွေ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် တကယ်ချစ်ခဲ့တယ်လို့ရော ရှင် ထင်နေလား? ဘယ်သူက ဘယ်သူကို ရည်းစားစကားစပြောခဲ့တယ်ဆိုတာ ရော ရှင် သက်သေပြနိုင်မလား၊ ကျွန်မသိအောင် တဆိတ် လောက် ပြောပြစမ်းပါ’

‘ကျွတ်...’

သူမရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေမှာ စုတ်တစ်ချက်သပ်ရင်း ကျွန်တော် ဂေါက်သွားချင်တယ်။

အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သူမရဲ့ မေးခွန်းတွေဟာ ရိုးရိုး လေးပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားစရာ။

အာဒံက ဧဝကို ရည်းစားစကား စပြောခဲ့တယ်ပဲ ထား။ ဧဝကရော အဲလောက်လွယ်သတဲ့လား?

ဧဝကို ကြိုးစားရတာ လွယ်တယ်ဆိုရင်လည်း ဘယ်လိုပိုချချက်တွေနဲ့ အာဒံဟာ ရည်းစားစကားကို ဘယ်လို သတ်ပုံတွေပေါင်းပြီး ဘယ်လိုမျိုး အသံထွက်ခဲ့ပါလိမ့်?

ကမ္ဘာဦးမှာ သူတို့နှစ်ဦး ဘယ်လိုမျိုး နားလည်မှုတွေ ယူခဲ့ပါသလဲ?

သူတို့နှစ်ဦး ပေါင်းဖက်ခဲ့ကြတဲ့အချိန်မှာ အကြင်နာ တွေ၊ မေတ္တာတွေ၊ သစ္စာတွေဆိုတာ ကျွန်တော့်အထင်ကတော့ ဝူးဝူးဝါးဝါးတွေပဲ ဖြစ်မှာပါ။

အဲလို ထင်မိတာကလည်း တစ်ဖက်က ကျွန်တော့် ရဲ့ ပပဝတီလေး (သို့) မေစံပယ်နှင်းခွန်သစ္စာမလေး တင်ပြ ခဲ့တဲ့ အချစ်ရဲ့ ဆိုက်ကိုကြောင့်ပါ။

ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ Laptop Wallpa- per မှာ အနောက်ပါပုံလေးကို ရှာကြံတင်မိလိုက်ပါတယ်။

ကမ္ဘာဦးရည်းစားစကား

မောင်မောင်အာဒံက မယ်မယ်ဝေကို ကမ္ဘာဦးမှာ ရည်းစားစကား ပြောခန်း။
မှတ်ချက် ။ ။ အချစ်နှင့် နားလည်မှုဆိုသည်မှာ
တကယ်တမ်းကျ “ဂူးဂူးဝါးဝါး” တွေပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

လူတွေ ခဏခဏပြောပြနေကြတဲ့

အချစ်ဆိုတာ...

တကယ့် တကယ်တမ်းတော့

ဝူးဝူးဝါးဝါးတွေပါပဲ။

ကလေးတွေကို မချောကဲနဲ့ဆိုတဲ့ စကားကို သင်တို့ ကြားဖူးပါ
သလား?

ကျွန်တို့အထက်တန်းက ဆင်သက်လာတဲ့ အချစ်ဆိုတာ တကယ်
တမ်းကျ မကောင်းဆိုးဝါး မိစ္ဆာတစ်ကောင်လိုပါပဲ။

မိစ္ဆာကောင်ကို မမြင်ဖူးတော့ တွေ့ဖူးချင်ကြတယ်။ ကြောက်စရာ
ကြီးဆိုတာကို သူများအပြောနဲ့တင် လက်မခံချင်ကြဘူး။

စူးစူးကြတယ်။

ရှေ့တိုးကြည့်တယ်။

တကယ်တမ်းမှာ အဲဒီမိစ္ဆာကောင်ကိုလည်းတွေ့ရော ရင်ဖိုသလိုလို
ကြည့်နဲ့သလိုလိုနဲ့ နောက်ဆုံးတော့လည်း ကြောက်စရာကြီးပါဆိုပြီး နောက်
လည်ပြန်ပြေးသွားချင်မိတာ အချစ်ပါပဲ။

တကယ်တော့...

ကျွန်တော်တို့အားလုံး တွေ့ဖူး မြင်ဖူးချင်နေကြတဲ့ အချစ်ဆိုတာ
နှောင်လာနှောက်သားတွေကို ပြန်ပြောပြရုံလောက်သာ ရင်ခုန်စရာကောင်း
ကြောင်း သင်တို့ ကောင်းကောင်းကြီးသိမှာပါ။

သူမနဲ့ပတ်သက်ပြီး...
အချစ်က ဘာလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ကတော့ အချိန်နှောင်းမှပဲ
ကောင်းကောင်းကြီးသဘောပေါက်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

(၉)

နောက်တစ်ပတ်ရဲ့ နောက်တစ်ည။
Super Sunday လေးရဲ့ စံတော်ချိန် ည ၁၀ နာရီခန့်
မှာပေါ့။

‘မင်း ငါ့ကို လှည့်ပတ်ပြီး အရူးလုပ်မနေနဲ့တော့၊
အချိန်ကြာတယ်၊ အမြန်အဖြေပေး’

‘ဟွန်း...’

ကောင်မလေးဘက်က အဲဒီစကားလေးတစ်ခွန်းပဲ
Lineပေါ် တက်လာတယ်။ ‘ဟွန်း’ဆိုတဲ့ သူ့အမူအရာလေးက
ဘယ်လိုပုံစံလေးလဲ မသိ။ နှုတ်ခမ်းလေးပဲ ထောင်နေလား။
နာခေါင်းလေး ရှုံ့ပြီးပဲ ခေါင်းလေးတခါခါ ဖြစ်နေမလား
ကျွန်တော့်ဘက်က မမြင်ရတော့ မသိပါ။

အပြင်မှာ လုံးဝမမြင်ဖူးလို့ Web.camတပ်ပြီး စကား
ပြောကြမယ်ဆိုတော့လည်း မေ့မယ်နှင်းဇွန်သစ္စာမလေးက
လက်မခံပါ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ? သူ့ရုပ်လေးက ဂွမ်းနေလို့လား? ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂွမ်းကာမှ ဂွမ်းရော။ လွမ်းကာမှ လွမ်းရော။ ကျွန်တော် တစ်ဖက်မှာ သေလောက်အောင် ရူးနေရပါတယ်။

စစ်မြေပြင်ပေါ်ရောက်မှတော့ လက်နက်ကျသွားရင် တောင် အောင်လံထူဖို့ အလံတိုင်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး ဆက် ချီတက်ရပါလိမ့်မယ်။

ကီးဘုတ်ပေါ်က လက်ကွက်မှာ သူမဖတ်ဖို့ စာလုံး ပေါင်းသတ်ပုံတွေကို အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်တော် ပေါင်းချ လိုက်မိတယ်။

သဘောကတော့...

ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ထဲက ဆန္ဒနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဝေလည် ကြောင်ပတ်လုပ်နေတာတို့ ကောင်မလေး တစ်ခါတည်း ပျော် ဝင်သွားရအောင် မေးခွန်းလေးတစ်ခုနဲ့ ချောင်ပိတ်ရိုက်ပစ်လိုက် တာပါ။

တစ်လျှောက်လုံး ကျွန်တော့်ကို ဆရာလုပ်ခဲ့တဲ့ သူမ ရဲ့ အပျော့စားမေးခွန်းတွေလောက်တော့ ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးတီထွင်ထားတဲ့ အပြင်းစားနောက်ဆုံးမေးခွန်း လေးက သနားတယ်။

မေ့ပယ်နှင်းဖွန်သစ္စာ (ခေါ်) ငါ့ရဲ့ ပပဝတီလေး ရေ ... မချစ်ဘဲမနေနိုင်အောင် မင်း ကြိုးစားပေတော့။

ဂုဏ်ထူးမှတ်ထွက်ဖို့ ကမ္ဘာကျော် ကြားပေးနားဝ မေးခွန်းတွေကို ဖြေဆိုရတာထက်စာရင် ဘာမဟုတ်တဲ့ "Yes Or No" ဆိုတဲ့ တစ်မှတ်တန် မေးခွန်းလေးတစ်ခု ပြန်ထုတ်ပြီး အဖြေလွှာကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်မယ်။

စာမေးပွဲကျရင် ကျပါဇော။

နီဂိုဒ်ကတ်မှာ တစ်မှတ်မှမရရင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မေးခွန်းတွေ ထုတ်တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆရာမလေးရော ဘဝမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရယ်ဖို့ရင် (revision) သေချာပြန်ဆိုခဲ့ပါရဲ့လား?

ဖြေပါ။

Yes or No

သူမရင်ဘတ်ထဲက ကျွန်တော့်ဆန္ဒလေး အလိုလိုထွက်ကျ
လာဖို့အတွက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
သေသေချာချာပန်တီးထားတဲ့ မေးခွန်းလေးမှာ...

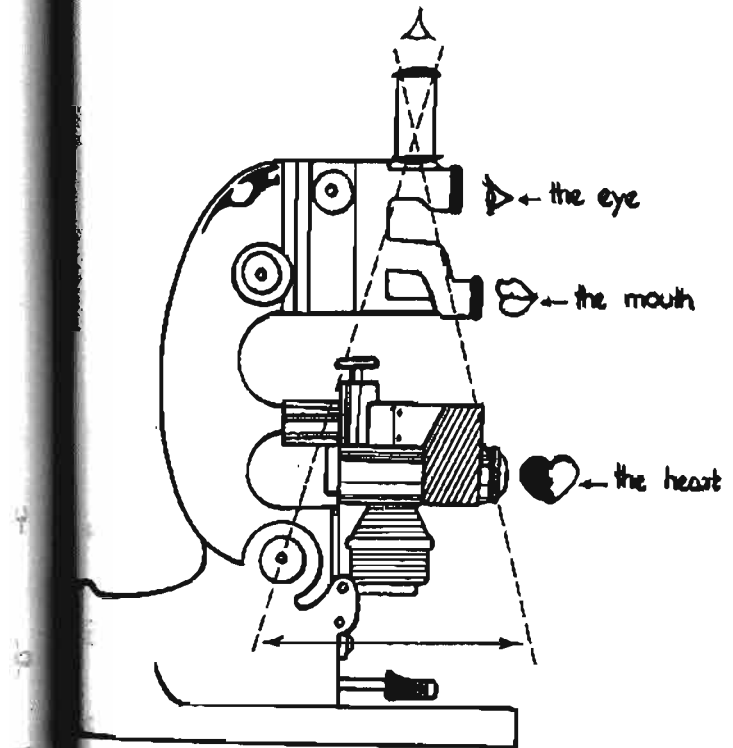
မသားဖော်စက် - ?

သင်သည် နေ့စဉ်နဲ့အမျှ လူတွေကြားမှာ အလက်ကချောအောင်
မသားပြောနေကျ လူတစ်ယောက်လား?

ဒါမှမဟုတ်

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ရင်ဘတ်ထဲမှာရှိရက်နဲ့ တစ်စုံတစ်ရာဖွင့်
ပြောပြဖို့ အခက်အခဲတွေနေသူတစ်ယောက်လား?

ထိုနှစ်ဦးနှစ်ယောက်အတွက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဇနီးဆင်တီထွင်
ထားတဲ့ "မသားဖော်စက်" လေးဆီ အရောက်လာခဲ့ကြပါ။ အားလုံး အဆင်ပြေ
သွားပါလိမ့်မယ်။

ခေတ်မီ အထူကြည့် မှန်ဘီလူးပုံစံ မုသားဖက်တော်

ခေတ်မီ အနုကြည် မှန်ဘီလူးပုံစံ မုသားဖော်စက်

(၁၀)

‘ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မ ရှင့်ရဲ့ မုသားဖော်စက်ရှေ့ကို
ရောက်နေပြီပဲ ထားပါတော့၊ ကျွန်မ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ’

‘နံပါတ် 1 the eye ဆိုတဲ့ ရှေ့တည့်တည့်မှာ မင်းရဲ့
ညာဘက်မျက်လုံးကို ကပ်ကြည့်လိုက်ပါ။’

‘ဟင်း... ဘယ်ဘက်မျက်လုံးနဲ့ပဲကြည့်ကြည့်၊ ကြည့်
လို့မရဘူးလား’

‘လူတစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်က စပြီးလှည့်စား
တော့မယ်လို့ ကြံရွယ်တဲ့အချိန်မှာ ညာဘက်မျက်လုံးက စတင်
အလုပ်လုပ်တယ်ကွ’

‘ရှင့်ကို ဘယ်သူပြောသလဲ’

ကောင်မလေးက ဘူဇွာမလေးပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လူစွာ
မလေးလို ပြန်ပြီးရန်ထောင်တယ်။

‘ပြန်မမေးနဲ့၊ ငါ့ခိုင်းသလိုသာလုပ်’

ကျွန်တော်ကလည်း ပြန်ပြီး ဟောက်စားလုပ်ပစ်လိုက်
တယ်။

‘ဘာလဲ၊ နံပါတ် 2 the mouth ဆိုတဲ့နေရာမှာ ကျွန်မ
ပါးစပ်ကို ကပ်ထားရမှာ မဟုတ်လား’

မဆိုးပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကောင်မလေးမှာ ချက်ဆို
နားကွင်းပါ ပါပြီးသားထင်ပါရဲ့။ (ဟုတ်တယ်လေ။ ဒီဘက်
ခေတ် ကောင်မလေးတွေပဲ။ ချက်ဆို နားကွက်က မီးလင်း
စရာလား။ ချက်ဆိုရင် နားကွင်းဖောက်ပြီးသား။ အထာနပ်
စာတတ်ကောင်မလေးတွေကို ဆိုလိုတာပါ။) ကျွန်တော်က
စကားဆက်လိုက်တယ်။

‘နံပါတ် 3 the heart ဆိုတဲ့ မှန်ဘီလူးရှေ့တည့်တည့်
မှာတော့ မင်းရဲ့ရင်ခွင် လက်ဝဲဘက်လေးကို အသာကပ်ထား
ကြည့်လိုက်ပါ။ ဆိုလိုချင်တာ လူတွေဟာ လက်ဝဲဘက်
အသည်းနှလုံးက ရင်ခုန်နှုန်းအတိုင်းကိုလိုက်ပြီး လက်ယာ
ဘက်မျက်လုံးကနေ စပြီး ညာတတ်တယ်။ ဘယ်လိုညာသလဲ
ဆိုတော့ ပြောင်းပြန်အချိုးအတိုင်း ပါးစပ်က လိုက်ညာပေးတာ
ပေါ့။ ဥပမာကွာ...

(On line ပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ဘက်က လုပ်ကြံဖန်တီး
ထားတဲ့ ပုံလေးတစ်ပုံ ထပ်တင်ပြီး သက်သေပြလိုက်တယ်)

မှသာဖော်စက်ထဲက မှသာပျူဟာ လုပ်ဆောင်ချက်

‘ရှင်ပြောသလို လက်ဝဲဘက်အသည်းနှလုံးနဲ့ လက်ယာဘက်မျက်လုံး ပြောင်းပြန်အချိုးအတိုင်း အလိမ်အညာစကားတွေ ပေါ်ထွက်လာကြေးဆိုရင် ကျွန်မရဲ့ လက်ယာဘက်မျက်လုံးကိုပိတ်ပြီး အဖြေပေးကြည့်မယ်၊ ရှင် ယုံမှာလား၊ ကျွန်မ မုသားမပြောချင်လို့’

‘ပေးကြည့်လေ၊ မင်းပေးတဲ့အဖြေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ ယုံယုံကြည်ကြည် ယူမှာပါ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်’

‘ဘာလဲ’

ကျွန်တော် ဆက်မပြောသေးဘဲ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ်ဆိုးမောနေလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ ဒီလိုရှိတယ်ဆိုပြီး ချပြလိုက်တဲ့အခါမှာတော့ On line ပေါ်မှာ ကျွန်တော်ချစ်တဲ့လူဆီက အဖြေကို ချောင်ပိတ်ပြီး အရယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

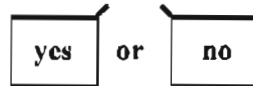
ဘာကြောင့် ဘယ်လိုအရယူနိုင်ခဲ့သလဲဆိုတာကတော့...

လောကမှာ နှစ် တကယ်မှန်းမပြောတတ်တာ
သေချာသွားပါလိမ့်မယ်။

ဒီထက်ပိုသေချာသွားတာတစ်ခုကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ မှားသော်
ထက်ကျေးဇူးကြောင့် အပြင်မှာ လူချင်းမမြင်ဖူးခင်မှာပဲ ကျွန်တော်နဲ့ ကောင်မ
လေးတို့ On line ပေါ်မှာ တရားဝင်ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

သင်သည် လုံးဝ မညာတတ်ပါ

သင့်ဖတ်ဝန်းကျင်အတွက်ဖြစ်စေ...

သင် ချစ်ခင်နှစ်သက်ရပါသော လူတစ်ယောက်အတွက်ဖြစ်

စေ...

(ဟောဒီ ဝတ္ထုထဲက ကျွန်တော်ကောင်မလေးကို ပြောတဲ့အတိုင်း
အထက်ပါ yes or no ဆိုတဲ့ စာသားလေးကို မျက်နှာမူပြီး သေချာစိုက်
ကြည့်ထားပါ။)

သင်သာ မှားမပြောချင်သူဆိုရင် လက်ယာဘက်မျက်လုံးကို
ပိတ်ထားတဲ့ လက်ကလေးအတိုင်းရွှေ့ပြီး စာသားဘက်အခြမ်းကို ပိတ်ပစ်
လိုက်ပါ။

လိမ်လည်လှည့်ဖြားမှုနဲ့ ပြည့်နှက်နေတဲ့
သစ္စာမရှိတဲ့လောကကြီးကို ငါမုန်းတယ်။

ဒီပေမဲ့

ပုံလွင့်နေတဲ့ ငါ့နှလုံးသားကတော့

မင်းကို ထာဝရရှာနေတုန်းပါပဲ။

ရှာမတွေ့တိုင်းလည်း

နာကျင်တဲ့ ပရိဒေဝမီးတွေ

လောင်မြိုက်တာကို ခံစားနေရပါတယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကို

ဒီထက်ပိုပြီးတော့လည်း

မတွေးချင်တော့ပါဘူး။

PETER ABELARD, Priest,
to Heloise, nun,

C. 1119

(၁၁)

‘ရှင် ကျွန်မကို ချစ်မယ့်အစား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ပိုပြီးချစ်ကြည့်ပါလား၊ ဥပမာ မန္တလေးသူလေးတွေလိုပေါ့’

‘ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ ကြင်နာသောအားဖြင့် မင်း ငါ့ကို
မညစ်ပါနဲ့တော့ကွာ’

ကျွန်တော် ပတ်ချဲ့နှပ်ချဲ့လေး ပြန်ရိုက်လိုက်တယ်။
အဲဒီအခါ ကျွန်တော့်ကောင်မလေးက...

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ မန္တလေးသူလေးတွေက သူတို့ရဲ့
မန္တလေးမှ မန္တလေး၊ မန္တလေးမြို့လေးကိုပဲ အရမ်းချစ်တာ
ရှင် မသိဘူးလား’

သူသိတယ်ဆိုတဲ့အထာနဲ့ ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်
ကို ဖဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း တစ်ဆိတ်မှ အလျော့မခံ
ဘဲ...

‘လက်စသတ်တော့ မင်းဟာ မန္တလေးသူပဲ ဖြစ်ရမယ်’

‘နိုး... နိုး... နိုး... ရှင် ဒီလိုတော့ လာမအစ်နဲ့လေ၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ On lineပေါ်မှာ တရားဝင်သမီးရည်းစားပဲ ဖြစ်ခွင့်ရမယ်၊ ရှင် ကျွန်မကို အပြင်မှာတွေ့ခွင့်ရမယ်များ ထင်နေလား’

‘ဘယ်လို...’

ကျွန်တော် အံ့သြသွားရတယ်။

စဉ်းစားကြည့်လေ။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှတောင် မတွေ့ဖူးတဲ့ ချစ်သူချင်း အပြင်မှာ ဘယ်တော့မှတွေ့ခွင့်မရကြေးဆိုတော့ မလွန်လွန်းဘူးလား။

ကျွန်တော့်ဘဝဟာ မစခင်ကတည်းက ကြေကွဲရမလိုပါပဲလား။

‘မင်း နေရပ်လိပ်စာလေးတော့ ငါသိအောင် ပြောပါကွာ’

ကျွန်တော် မရရအောင် ဆက်တီးခေါက်ကြည့်တယ်။

‘သေချာတာကတော့ ကျွန်မက မန္တလားသူ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ရှင်ကို ကျွန်မ နေရပ်လိပ်စာ မပြောပြနိုင်ဘူးဆိုတာက ကျွန်မမှာ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ ကိုယ်မို့ပါရှင်’

‘အဲဒါ ဘာအကြောင်းများပါလိမ့်?’

သူမမှာ ကျွန်တော် အသိမခံနိုင်စရာ ဘာအကြောင်းတွေများ ရှိနေလို့လဲ?

ပွဲမထွက်ခင် ဖျာခင်းမိတဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် ပွဲလှန့်မိုးနဲ့ တည့်တည့်ကြီးတိုးရတော့မှာလား?

ဘုရားသခင်ရယ်။ ကျွန်တော့်ကို မ၊စပါ။

ချစ်သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ခွင့်ရဖို့အတွက် အကြည့်ချင်းဆုံပြီး စကားလေးတွေ တိတိတာတာ ပြောခွင့်ရဖို့အတွက် ကျွန်တော်မျိုးကြီး သေလုအောင် ကြိုးစားရပါလိမ့်ဦးမယ်။

‘လုပ်ပါကွာ၊ ငါ့ရဲ့မျှော်လင့်ချက်ကို မချိုးပါနဲ့’

‘ရှင်ရင်ထဲမှာ ကျွန်မကို ချစ်နေတယ်ဆိုရုံနဲ့ မပြီးဘူးလား၊ ဘာလဲ၊ သမီးရည်းစား အထိအတွေ့လေးတွေ ရှိနေမှ ချစ်တယ်ဆိုတာကို ရှင် ယုံကြည်လက်ခံထားတာလား’

‘ဘုရားရေ...’

ကျွန်တော် ဘာကိုမှ ချက်ချင်းကြီး ပြန်ပြောမထွက်ခဲ့ဘူး။

မေ့ပယ်နှင်းဇွန်သစ္စာဆိုတာ ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးပါလိမ့်။ ကျွန်တော့်အချစ်ကို လျှော့တွက်နေတာလား? ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော့်အချစ်ကို စော်ကားလိုက်တာလား?

သူမနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခံစားမိတဲ့ ကျွန်တော့်အချစ်ခံပွင့်ချက်ဟာ ပေါ့သေးသေးတော့ မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော် သက်သေပြရပါလိမ့်မယ်။

‘ကောင်းပြီလေ... ငါ မင်းကို လုံးဝမတွေ့ဘဲ တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်းချစ်ပြန်တယ်၊ မင်းမယုံရင် စောင့်ကြည့်’

‘နေဦး’

သူ တစ်ဖက်ကနေ ကျွန်တော့်ကို ချက်ချင်းကြီး ဟန့်တားပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဆက်ပြောလာတယ်။

‘ကျွန်မ ရှင့်ကို ယုံပါတယ်၊ တကယ်တမ်း ကျွန်မ မယုံတာက...’

ရုတ်တရက်ကြီး connection တွေပြုတ်ကျပြီး ကောင်မလေးဘက်က off line ဖြစ်သွားရတယ်။

သူမ စကားဆုံးအောင်ထိ နားမထောင်လိုက်ရတဲ့ ကျွန်တော့်အဖို့ တဒဂ်အချိန်လေးမှာတင် တစ်ခုခုလိုအပ်သွားသလိုပါပဲ။

နေရင်းထိုင်ရင်း ကျွန်တော် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်သွားရပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာတင် On line ပေါ်ကို သူမ ပြန်တက်လာပြီဆိုတာကို papawadi ဆိုတဲ့ အကောင့်လေးကနေ အချက်ပြန်ပြလာပါတယ်။

သူမ ဘာဆက်ပြောလာမလဲ။ ကျွန်တော် မျှော်လင့်စောင့်စားနေမိပါရဲ့။

‘don'tဆိုတဲ့ စကားနဲ့ လူတွေကို ကျွန်မ ဘယ်တော့

မှ အမိန့်မပေးချင်ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် မလွဲသာတဲ့အခြေအနေမှာ ရှင် ကျွန်မလိပ်စာကို သိအောင်စုံစမ်းချင်တယ်ဆိုရင် စုံစမ်းပါ။ သေချာတာကတော့ ဘာမဆိုဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဘယ်တော့မှ ဒူးမထောက် လက်မမြှောက်ကြေး၊ ဝမ်းမနည်းကြေး၊ ရှင် အရမ်းသိချင်နေရှာတဲ့ ကျွန်မ နေရပ်လိပ်စာကတော့...

x x x x

x x x x x

x x x x x

x x

★ ★ ★ နောက်ဆုံးအကြိမ်မြောက်

ဝက်ပြစ်ခဲ့တဲ့ မေစံပယ်နှင့်ခွန်သစ္စာ (ခေါ်)

ယဝတီလေးရဲ့ နေရပ်လိပ်စာပဟေဠိမှာ...

★ ★ ★

စိန်နန်းတော်လည်း မဟုတ်။

ရွှေနန်းတော်လည်း မဟုတ်။ မြေနန်းတော်လည်း မဟုတ်ရပါဘူး။
ရန်ကုန်မြို့ရဲ့

တစ်ခုတည်းသော နန်းတော်ကြီးပါ။

အဲဒီမှာ...

လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ လကအထိ ကျွန်မ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ကျွန်မအကြောင်း တစေ့တစောင်းနဲ့ နေရပ်လိပ်စာကို အဲဒီက

လူတွေဆီမှာ မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်မယ်ဆိုရင် သိနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်မ ချစ်သူ အဆင်ပြေပါစေ။

ဘဝတစ်သက်တာလုံး ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေ။

အသေချာဆုံးတစ်ခုက

ဘယ်သောအခါမှာ

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် **Don't give up** ပါ

ချစ်သူရေ...

(၁၂)

‘ဟူး...’

ကျွန်တော် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကိုပဲ လှိုမ့်ချနေမိတော့
တယ်။ ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော နန်းတော်ကြီးတဲ့။
ပေါက်ပေါက်ရှာရှာပဲ။ တတ်လည်း တတ်နိုင်လွန်းပါတယ်။

မန္တလေးမှာ နေတာမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့
ဝေဝတီလေးဟာ နန်းတော်ချင်းများ မှားလေသလား။

မြတ်စွာဘုရား ကယ်ပါ။

ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံ အလိုကျ စောင်မကြည့်ရှုတော်
မူပါ။

ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော နန်းတော်ကြီး

ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော နန်းတော်ကြီး

ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော နန်းတော်ကြီးတဲ့

ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသမှာ ဘယ်လိုထီးထီးကြီး

တည်ရှိနေတဲ့ နန်းတော်ကြီးပါလိမ့်?

သိပြီ။

ကျွန်တော် သိမ်းဆည်းထားတဲ့ စာအုပ်ပုံထဲက ရန်ကုန် လမ်းညွှန်စာအုပ်ကြီးကို ရှေ့မှာချပြီး လှန်လှောကြည့် လိုက်တယ်။

တစ်ရွက်၊ နှစ်ရွက်...

သုံးရွက်...

လေးရွက်...

ငါးရွက်...

စာအုပ်ကြီးထဲ စာမျက်နှာ တစ်ရွက်ပြီးတစ်ရွက် ထောင့်စေ့အောင် ရှာကြံမိပေမယ့် ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တစ်ခုတည်း သော နန်းတော်ကြီးကို ရှာဖွေမတွေ့ရှိသေးပါ။ ကျွန်တော့်စိတ် တွေ လောနေမိလို့လား။

အပြင်မှာ သူမနဲ့ တွေ့ချင်တဲ့စိတ်က စိုးမိုးပြီး၊ အရာ ရာကို ပေါ့တီးပေါ့ဆနိုင်စေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက် တစ်ပတ်အထိ။

တိတိကျကျပြောရရင် အဲဒီနောက်တစ်ပတ်ကနေ ကိုးရက်တိတိ ပြည့်တဲ့နေ့မှာတော့ ကောင်မလေးဘက်ကနေ ကျွန်တော့်အကောင့်ကို Off line လုပ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

ဘာရယ်ကြောင့်မှန်း မသိ။

အခုချိန်ထိကို ပြန်ပွင့်မလာခဲ့ပါဘူး။ သူမ ဆင်းသက် သွားတဲ့ လေလှိုင်းပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ရင်ဖက်က အရာရာဟာ ဟာတာတာနဲ့။

ပလာတာရိုက်ပြီး မေစံပယ်နှင်းခွန်သစ္စာက ကျွန်တော့် ကို အာပလာလုပ်သွားတာများလား။

မဟုတ်လောက်ပါဘူး။

မဟုတ်ပါစေနဲ့လို့ပဲ ဘုရားရှေ့မှာ ဆုတောင်းရင်း ကျွန်တော့်အတွေးအာရုံထဲမှာ လင်းခနဲ ဖြစ်သွားရတယ်။

အဲဒါကတော့ ဘုရားစင်မှာ ကပ်လှူပူဇော်ထားတဲ့ သစ္စာပန်းရနံ့လေးတွေကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပါ။

ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော နန်းတော်ကြီးဟာ...

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၁၆၁

ကရဝိတ်နန်းတော်ကြီးပဲပေါ့။

ကရဝိတ်နန်းတော်

(၁၃)

နောက်နေ့မနက် ကျွန်တော် ဘာကိုမှ ရည်ရှည်ဝေး
ဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ အဲဒီနန်းတော်ကြီးဆီ အရောက်သွား
ခဲ့ပါတယ်။

သူမက ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့ဖူးတယ်။

အဲဒီ နန်းတော်ကြီးထဲမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ လကအထိ
အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်တဲ့။ အခုရော ဘာကြောင့် အဲဒီအလုပ်မှာ
သူမ မရှိတော့တာလဲ ?

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စမရှိပါ။

ကျွန်တော် အခုရောက်ရှိနေတဲ့ နန်းတော်ကြီးဆီက
တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီမှာ စုံစမ်းလိုက်တာနဲ့ မေ့ပယ်နှင့်
ဇွန်သစ္စာမလေးရဲ့အကြောင်း သိရတော့မှာပဲလေ။

အဓိက သိချင်တာကတော့ သူမရဲ့ နေရပ်လိပ်စာ။

အခုဆို Off line ဖြစ်သွားပြီးကတည်းက သူမနဲ့ ကျွန်တော် အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားလိုက်တာ အတော်ကြာ သွားပါပြီ။

သူမ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်အချိန်များ ပြန်ဆက်သွယ် လာလိမ့်မလဲလို့ စောင့်မျှော်ခဲ့ရတာလည်း မောလှပါပြီ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါလေ။

နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော့်ကောင်မလေး ကျွန်တော့် ကို အရူးမလုပ်ရင် ပြီးတာပါပဲ။ အခု ကျွန်တော် စုံစမ်း ထောက်လှမ်းဖို့ ရောက်ရှိလာတဲ့နေရာကတော့ ကရဝိတ်နန်း တော်ကြီးထဲက Cherry Fm အသံလွှင့်အလုပ်ရုံတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

‘တစ်ဆိတ်လောက်များ ကျွန်တော် ဒီက ဝန်ထမ်း တစ်ယောက်ရဲ့အကြောင်း သိချင်တာလေးရှိလို့ စုံစမ်းလို့ ရမလား ခင်ဗျာ’

Cherry Fm ယူနီဖောင်းလေးကို ဝတ်ထားတဲ့ ဝန်ထမ်းမလေးက ခေါင်းလေးအသာညိတ်ပြပြီး...

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်... သိချင်တာရှိရင် ကျွန်မတို့ဘက်က ပြောပြလို့ရပါတယ်’

အလုပ်သဘောလိုပဲ အပြုသဘောဆောင်ပြီး ကြိုဆို ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်ကောင်မလေးရဲ့

အကြောင်း သိချင်နေသူမို့ စကားပလ္လင်တောင် မခံတော့ဘဲ မေးစရာရှိတာကို တည့်မေးလိုက်ပါတယ်။

‘ဟောဒီ အသံလွှင့်ဌာနမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ လကအထိ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မေစံပယ်နင်းဇွန်သစ္စာရဲ့အကြောင်းနဲ့ သူ ရဲ့ အခုလက်ရှိနေရပ်လိပ်စာကို ကျွန်တော် သိချင်လို့ပါ’

‘ရှန်...’

ဝန်ထမ်းမလေးပါးစပ်က အာမေဋီတ်အသံနဲ့အတူ ကျွန်တော့်ကို ပြန်စိုက်ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးက အဝိုင်းသား ဖြစ်သွားရတယ်။ ခဏကြာမှ...

‘ရှင်... ရှင်က သူနဲ့ သုံးနှစ်လောက်တွဲခဲ့ဖူးတဲ့ ချစ်သူ ဟောင်း ကိုမိုက်ကယ်ဆိုတဲ့လူလား’

‘ခင်ဗျာ’

ဒီတစ်ခါ အံ့အားသင့်သွားသူက ကျွန်တော်။

‘ဟင့်အင်း... မဟုတ်ရပါဘူး၊ ဘာပြဿနာများ ရှိလို့ပါလဲ ခင်ဗျာ’

သူမနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် စိုးရိမ်သွားမိလို့ပါ။

‘မဟုတ်ရင်လည်း Sorry ပါနော်၊ ကိုမိုက်ကယ်နဲ့ ရှင်က ရပ်ချင်းတော်တော်ဆင်လို့၊ နံပယ် ဒီအလုပ်မှာလည်း ကတည်းက သူနဲ့ ကျွန်မဟာ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းပေါ့၊ သူ ဒီအလုပ်ကနေ ဆေးစာတင်ပြီးထွက်သွားရတာတလည်း သူ

ချစ်သူဟောင်း ပေးခဲ့တဲ့ ဝေဒနာကြောင့်ပဲပေါ့၊ သူ့အကြောင်း အသေးစိတ်သိချင်ရင်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ရှင်ကိုပြောပြတာပဲ ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ အဲဒီအတွက် ကျွန်မ သူ့နေတဲ့ လိပ်စာကို အတိအကျပြောပြလိုက်ပါ့မယ်။

ဝန်ထမ်းမလေးက ပြောရင်းဆိုရင်း အံ့ဆွဲထဲက စာရွက်တစ်ရွက် ထုတ်ယူလိုက်ကာ ကျွန်တော့်ပပဝတီလေး ရဲ့ နေရပ်လိပ်စာကို အတိအကျရေးပေးနေဟန်ပါပဲ။

ကျွန်တော့်ရှေ့က အဲဒီဝန်ထမ်းမလေးရဲ့ မျက်နှာပေး က တစ်စုံတစ်ရာဆီ ရီဝေလွမ်းဆွတ်နေသလိုပါ။ တိမ်ညို တိမ်မှိုင်းတွေ ဖြတ်ပြီးနေသလို အရိပ်အယောင်ကို ကျွန်တော် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နေရပါတယ်။

What's WRONG!

ကျွန်တော့်နဲ့ g talk ထဲက ကောင်မလေးရဲ့ကြားမှာ ဘယ်လိုမှားယွင်းမှုတွေ ရှိနေပြီလဲ?

ထားပါ။

တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး မမြင်ဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်ဖက် သတ်ကောင်မလေးမှာ အမှားသင်္ကေတတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ရှိရှိ ကျွန်တော်ဟာ မြတ်နိုးစွာနဲ့ ဘေးကနေ အမှားပြင်ဆင် ပေးသူတစ်ယောက် ဖြစ်ခွင့်ရရင်ပဲ ကျေနပ်ပါပြီ။

အဲဒီအခါမှ ကျွန်တော် သေမယ်ဆိုလည်း သေပျော် ပါပြီလေ။

အဲဒါကြောင့်...

သူမသူငယ်ချင်း လမ်းညွှန်လိုက်တဲ့ လိပ်စာ တိုင်း ကျွန်တော် ချက်ချင်းပဲ သူမအိမ်ရှေ့ထိ အရောက်သွားခဲ့ပါ တယ်။

ဟိုရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ကျွန်တော့်ကို ဆီးကြိုလိုက် တဲ့ မြင်ကွင်းဟာ...

ကျွန်တော်နဲ့ ပွားဖက်တော်

၁၆၃

မေဝံပယ်နှင်းစွန်သစ္စာ
အသက် (၂၃) နှစ်
တနင်္လာနေ့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပါသည်။
နေအိမ်မှကားများ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
နေ့လည် (၁၂) နာရီအချိန်၌
ရေဝေးသုဿန်သို့ ပို့ဆောင်သင်္ဂြိုဟ်ပါမည်။

‘!’

ကျွန်တော် အသံတောင်မထွက်နိုင်တော့ဘဲ ကျွန်တော့်
အကြီး ရုတ်တရက် ဆွံ့အသွားရတယ်။
ငှားလာတဲ့ ကားပေါ်ကနေ ချက်ချင်းဆင်းပြီး အဲဒီလို
အတူနေရတဲ့ ဝိုက်ဘုတ်နားဆီ သေချာသွားကြည့်မိလိုက်
တယ်။

ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းအစုံကို ပွတ်သပ်ပြီး ကြည့်ပြန်
အည်း မေစံပယ်နှင်းဇွန်သစ္စာဆိုတဲ့ နာမည်မျိုးဟာ လုံးဝ
မရှိပဲ ဖွယ် မရှိပါဘူး။

ကံကြမ္မာက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကြား တစ်ခဏ
ဆဲ ယစ်မူးစေခဲ့တာလား?

ဖြေပါ။

ဖြေပါ။

ဖြေပါဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု
အောင် ထုတ်ပြခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးရေ။

မင်း ငါ့ဘဝထဲကို ဝင်တောင်မလာသေးဘဲ ငါ့ကို
အရူးလုပ်ပြီး အရိုးထုတ်သွားခဲ့တာ မြန်ဆန်လှချည်လား?

ကြေကွဲတယ်ဆိုတာ ဘာကိုခေါ်ပါသလဲ?

တစ်ဦးက တစ်ဦးကို အရှင်လတ်လတ်ကြီး အသည်း

ခွဲသွားမှ ကြေကွဲရခြင်းမျိုးတွေကို ကြားဖူးပါရဲ့။

ကျွန်တော့်ဘဝကတော့ အချစ်ဆိုတာဖြစ်လာဖို့၊ မချစ်
ရသေးခင်မှာပဲ ခွဲခံလိုက်ရတဲ့ အသည်းကွဲခြင်းမျိုးပါ။

ဘယ်သူ ခံစားဖူးပါသလဲ?

ကွယ်လွန်သူရဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ ရစ်သီရစ်သီဖြစ်နေရှာတဲ့
ကျွန်တော့်ဆီကို အသက် ၅၀ ခန့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး
ဒိုင်ယာရီစာအုပ်တစ်အုပ်ကိုင်ပြီး ရောက်ရှိလာပါတယ်။

‘မင်းဟာ ရာဇဝင်လား၊ မင်းက ရာဇဝင်ဆိုရင်တော့
မင်းကို အန်တီတို့ စောင့်နေခဲ့တာ ကြာပါပြီ၊ သမီးလေး
စံပယ် မဆုံးခင်က သေချာမှာသွားတယ်၊ တစ်နေ့ ရာဇဝင်
ဆိုတဲ့လူ အိမ်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်လာလိမ့်မယ်၊
ဒီစာအုပ်လေး ပေးပေးပါတဲ့’

ကျွန်တော့်လက်ထဲကို စာအုပ်အတင်းထိုးပေးနေတဲ့
အမျိုးသမီးကြီးမျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေစိုတက်နေမယ်ဆိုတာ
သူ့ကိုမကြည့်ဘဲ မြင်နေပါတယ်။

အဲဒီနေ့က အဖြစ်အပျက်တွေကတော့ ဒါပါပဲ။

ကျွန်တော့်လက်ထဲကို ချစ်သူတွေမဖြစ်လိုက်ရဘဲ

ကောင်မလေးရဲ့ နောက်ဆုံးဒိုင်ယာရီစာအုပ်တစ်အုပ် ရောက်ရှိ
လာတယ်။

အဲဒီနောက် အဲဒီခြံရှေ့ကနေ ကျွန်တော် ကျောခိုင်း
ပြီး ထွက်လာမိတယ်။

မေ့စံပယ်နှင်းစွန်သစ္စာကို ကျောပေးထွက်ခဲ့မိတဲ့
ကျွန်တော့်ရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ?

ကျွန်တော့်ရဲ့ မျက်ဝန်း

ကျွန်တော့်ရဲ့ အတွေး

ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့
သလဲ? ဆိုတာကိုတော့ ကျေးဇူးပြု၍ တစ်ဆိတ်လောက်
ဘယ်သူမှ မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ နေပေးကြပါ။

မေးခွန်းတွေကို ကျွန်တော် ကြောက်လန့်သွားလို့ပါ။

ငါ့ရင်ဘတ်ကို တစ်သက်လုံးစာ လှိုက်စားခဲ့တဲ့ ကောင်မလေး

ရေ...

မင်း ငါ့ကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သလိုပဲ။

တကယ်တမ်းမှာ တစ်ဖက်သားကို ချစ်ရတဲ့အချစ်ဆိုတာ...

ဝူးဝူးဝါးဝါးနဲ့ အချိန်တန်တော့ မှန်ဝါးသွားရတာပါပဲ။

ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့ကိုယ်ငါပဲ ပိုချစ်တတ်ပြီကွယ်။ ။

BURMESE
CLASSIC
.COM

ရှင်ဘာတွတ် မေ့ပယ်နှင်စွန့်သွားရုံ ကိုယ်တိုင်ရေး

နောက်ခံခိုင်းသာရီ။

ကျွန်မအရှင်လှိုင်နုကမဟုတ်ရပါဘူး။

ခိတ်လိုလက်ရ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးတဲ့ အပြစ်အနာအဆာ

တစ်ခုကြောင့်သာ မဟုတ်နိုင်ဘဲ အခု ကျွန်မတို့ရဲ့ ရှာဖွေဝင်တာ

ပျော်စရာကောင်းပြန်တာ မှာပါပဲနော်။

အချစ်ဆိုတာ ခက်သားလား။

ချစ်နေကြတဲ့အချိန်ကတော့ အပြစ်ဆိုတာ မှေးလောက်အောင်ထိ

ကျွန်မတို့တွေ မှေးလျှော့နေခဲ့တာပါ။

ဝန်ခံပါတယ်။

မိတာ ကျွန်မရဲ့ပေါဆမှု။ ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူအပေါ် အာယုဏ်ကြီးပြီး

အယုံလွယ်မှု။ ဟင်းအင်း... ယုံကြည်မှုပွန်းကန်ဆိုတာကို

ဆရာဝန်ကြီးခေါ်က (ဆေးစစ်ချက်) ရှေးပဲ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ

HIV POSITIVE ရောဂါသည်မှန် သိလိုက်ရပါတယ်။

S M T W T F S
□ □ □ □ □ □
Date: / /

ဆရာဝန်ကြီးက ကျွန်မကို ပြောတယ်။

နောက် (၆) လအတွင်း အတတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါတဲ့။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး **ON LINE** ဝေါဟာ ကျွန်မနဲ့ ရှင် တွေ့တော့တာပါ။

ကျွန်မတို့ နှစ်ဦး စကားတွေပြော၊ မေးခွန်းတွေထုတ်ရင်၊

စီးပွားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်သုံးပါး၊ လေးလအတွင်း ကျွန်မရဲ့စိတ်ကို

ပျော်ရွှင်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ ရှင်ကို ကျွန်မ ရောက်တဲ့အရပ်ကနေ

လွမ်းနေ့မှာပါ ချစ်သူလှယ်။

ကျွန်မ တို့လိုအခြေအနေအထားနဲ့ပတ်သက်တဲ့

ဖြစ်နိုင်ရင် ရှင်အချစ်ကို တစ်ဖန်ပြန်လည်မေ့မှာလို့တပ်တော်။

ကျွန်မ ရှင်ကို ပြောခဲ့ဖူးသလိုပဲလေ။

ဘဝမှာ ဘယ်လောက်အခါ ဘာအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်

DON'T GIVE UP ပါ ချစ်သူလှယ်။

ထာဝရ **GOODBYE**... မေ့မိမယ်နွမ်းငွေသစ္စာ (ခေါ်) တစ်ချိန်က

ရှင်နဲ့ ပယ်ထုတ်လေ။

တစ်ညသားမှာတော့...

လက်ထဲက ဖတ်လက်စိုင်ယာနီကိုပိတ်ပြီး ကျွန်တော့် Laptop screen ထဲမှာ အချက်ပြနေတဲ့ အကောင်သစ်တစ်ခုကို invite လုပ်ပြီး ဖွင့်ဖတ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ...

လောကကြီး အလယ်မှာ ကျွန်တော့်အတွက် အဲဒီကောင်မလေး ချန်ရစ်ထားတဲ့ နိုင်ယာနီစာအုပ်နောက်ပိုင်းလေးကို အခေါက်ခေါက် အခါခါ ဖတ်ပြန်နေဆဲ။

သည့်ခေတ်နေ

littlepapawai@gmail.com

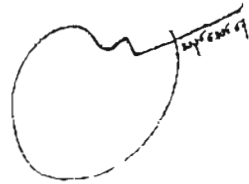
ဝေး ဒီမှာ ဝေး

The End

BURMESE
CLASSIC

g talk သည့်ခေတ်နေ
ကျွန်တော်နဲ့ ပွားပက်တော်

လူအချင်းချင်း စိတ်ကောက်ခြင်း
ကင်းရှင်းကြပါစေ...

OUT OF SERVICE

please call me back

ဆက်သွယ်မှုဧရိယာပြင်ပဘက်က
အတူအပါးနားမလည်တဲ့ ကြယ်တစ်ပွင့်လို ...
ငါ့ကိုယ်ငါ ဇက်ကြိုးတပ်ပြီး ခုန်ဆင်းကြည့်မိတယ်။

coming soon